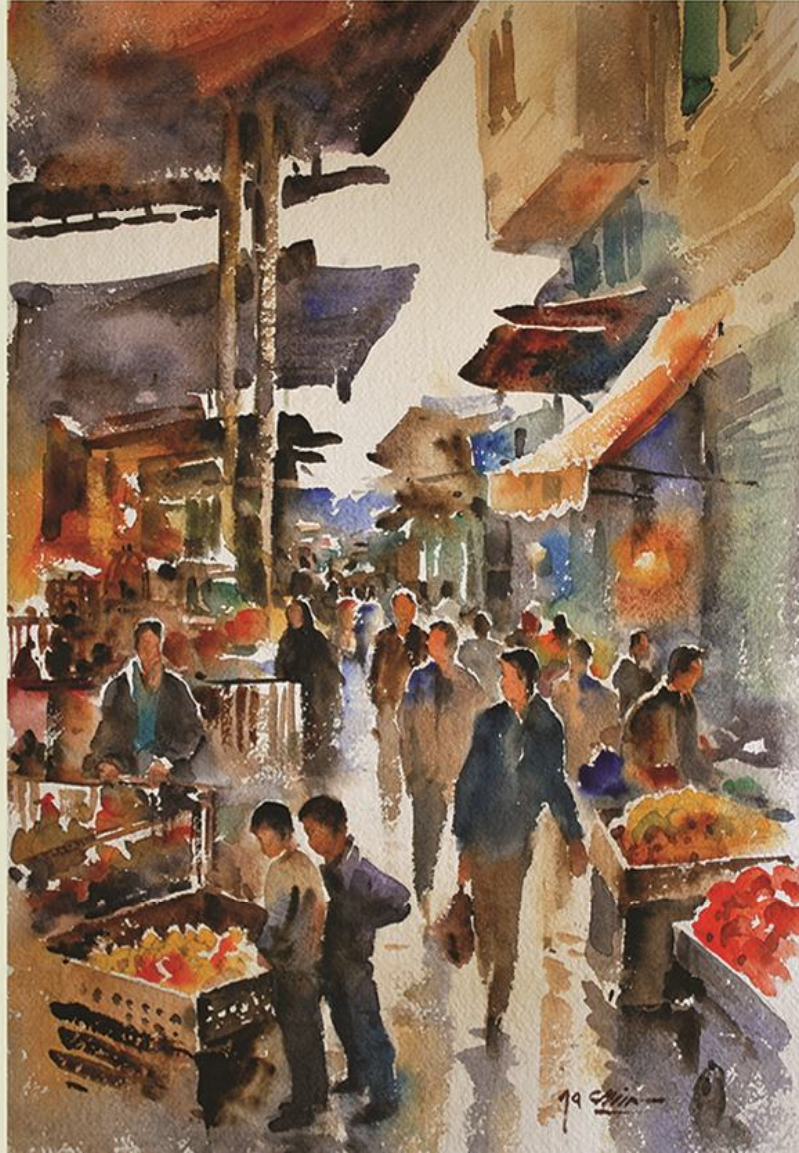

تعمیر

فصلنامه تخصصی نقاشی آبرنگ ایران
ارتقاء دانش و بصیرت
سال اول / شماره ۱ / تابستان ۱۳۹۳

۱۳۹۰

۱۳۸۹

۱۳۹۳

۱۳۹۱

نشریه فرهنگی، آموزشی
طرح روی جلد در ارتباط با گالری
اثر استاد محمود سمندریان

تجسم قصه دارد
دانش بصری را افزایش دهد
مدیر مسئول و صاحب امتیاز:
احمد مقدسی
مدرسه آزاد نقاشی آبرنگ کبیری نقش
هیات تحریریه:
شاهین آروین / آرمان یعقوب پور
احمد مقدسی / محمود سمندریان
سامان حمزه ای باجگیران / مجتبی ابلخی / مریم قاسمی
صفحه آرایی و طراحی گرافیک:
آقلیه کبیری نقش
مدیر داخلی و روابط عمومی: آنالیتا کوردزی
دیگر همکاران: لیلان توتونچی / علی کلپان
گروه نقاشان آبرنگ شرق

تهران: خیابان سپهبد قزوینی، نرسیده
به خیابان سمیه، خیابان اسماعیل محمدی
پسلاک ۲۰، طبقه اول، واحد ۱
تلفن: ۵۰ ۷۱ ۸۰ - ۸۸ ۸۰ ۲۷ ۹۱ ۸۸
فکس: ۵۵ ۶۲ ۸۸۰۹۰۶۳۵۵۱۱۱

از نقاشیهای آبرنگ اصفهان تا ۶
مصاحبه با احمد مقدسی ۱۶
جان سلمین ۲۸
هنرمندان جوان ۳۸
گذری بر تاریخ نقاشی آبرنگ غرب ۴۶
گالری ۵۰
نمایشگاه ۶۶

تجسم آماده دریافت مقاله و نقد صاحب نظران
است / دیدگاه و عقاید صابان آثار، لزوما به
منزله دیدگاه و عقاید تجسم نیست . استفاده
از مطالب نشریه با ذکر نام بلامانع می باشد.

اثر: جان یاردلی

در سنگلاخ فراموشی .....

سخن سردبیر

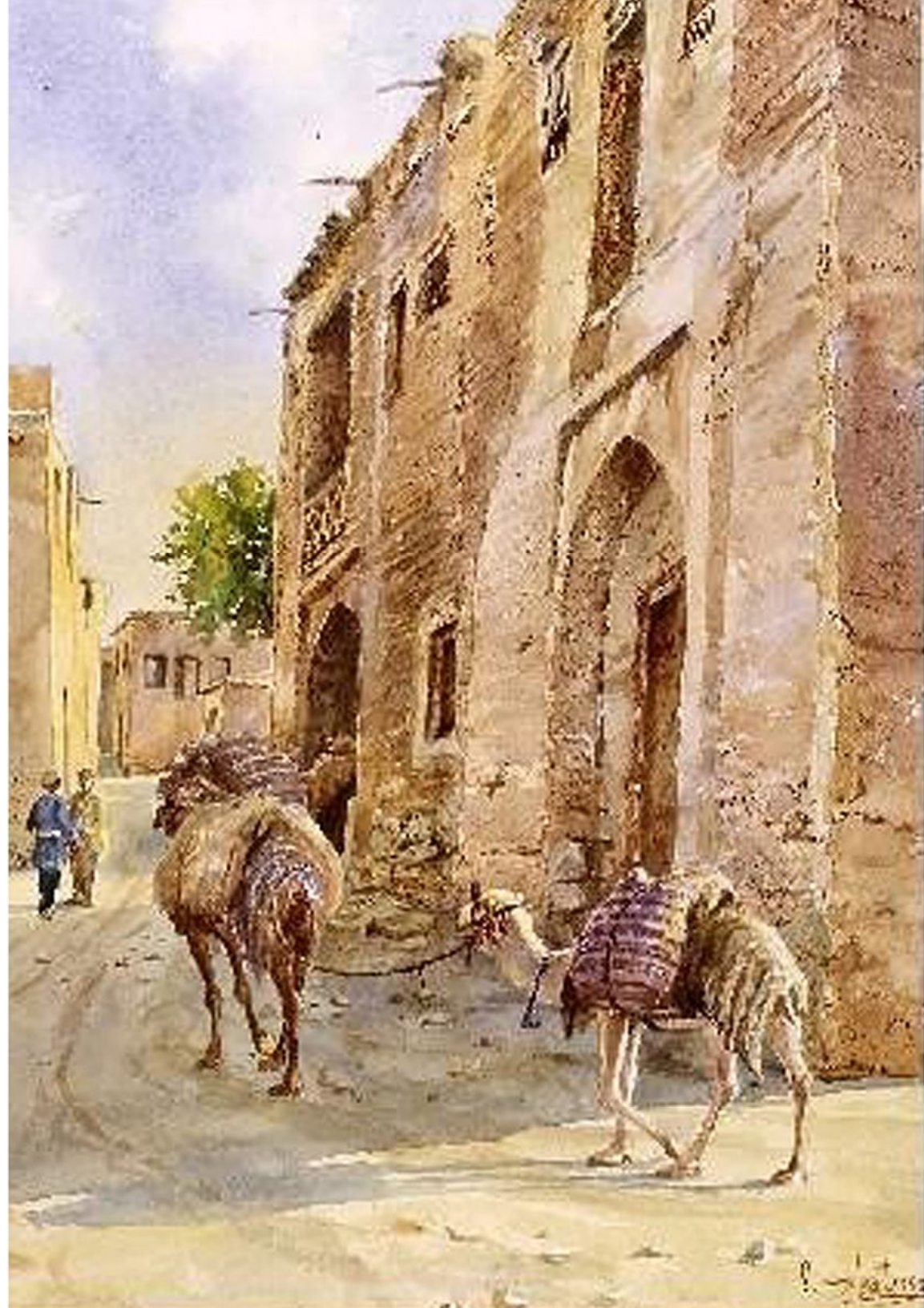
... سال‌هاست بر این باورم که نقاشی آبرنگ معاصر ایران نه تنها گوی سبقت را از دیگر تکنیک‌های رایج نقاشی نربرده، بلکه در جاده‌های سنگلاخ چنان در حرکت است که راهی جز افتادن به پرتگاه فراموشی نخواهد داشت. پس از مدت‌ها شور، بررسی و هم‌اندیشی، برآن شده‌ایم که با همت دوستان و هنرمندان رشته‌ی مزبور، مجموعه‌ی فعالیت‌هایی پژوهشی را در قالب، نشریه در فضای مجازی آغاز کنیم، به امید این که بتوانیم با استعانت از استادان صاحب‌فضل، دیدگاه‌های ناهنجاری را که در نقاشی آبرنگ امروز ایران رواج یافته، مورد نقد و بررسی قرار دهیم. امید آن داریم که به اندازه‌ی وسع و توان خود در بهبود و رشد این تفکر بصری ارزشمند تاثیرگذار باشیم.

از نقاشی‌های آبرنگ اصفهان تا پاپ خوش‌تراش فرانسوی

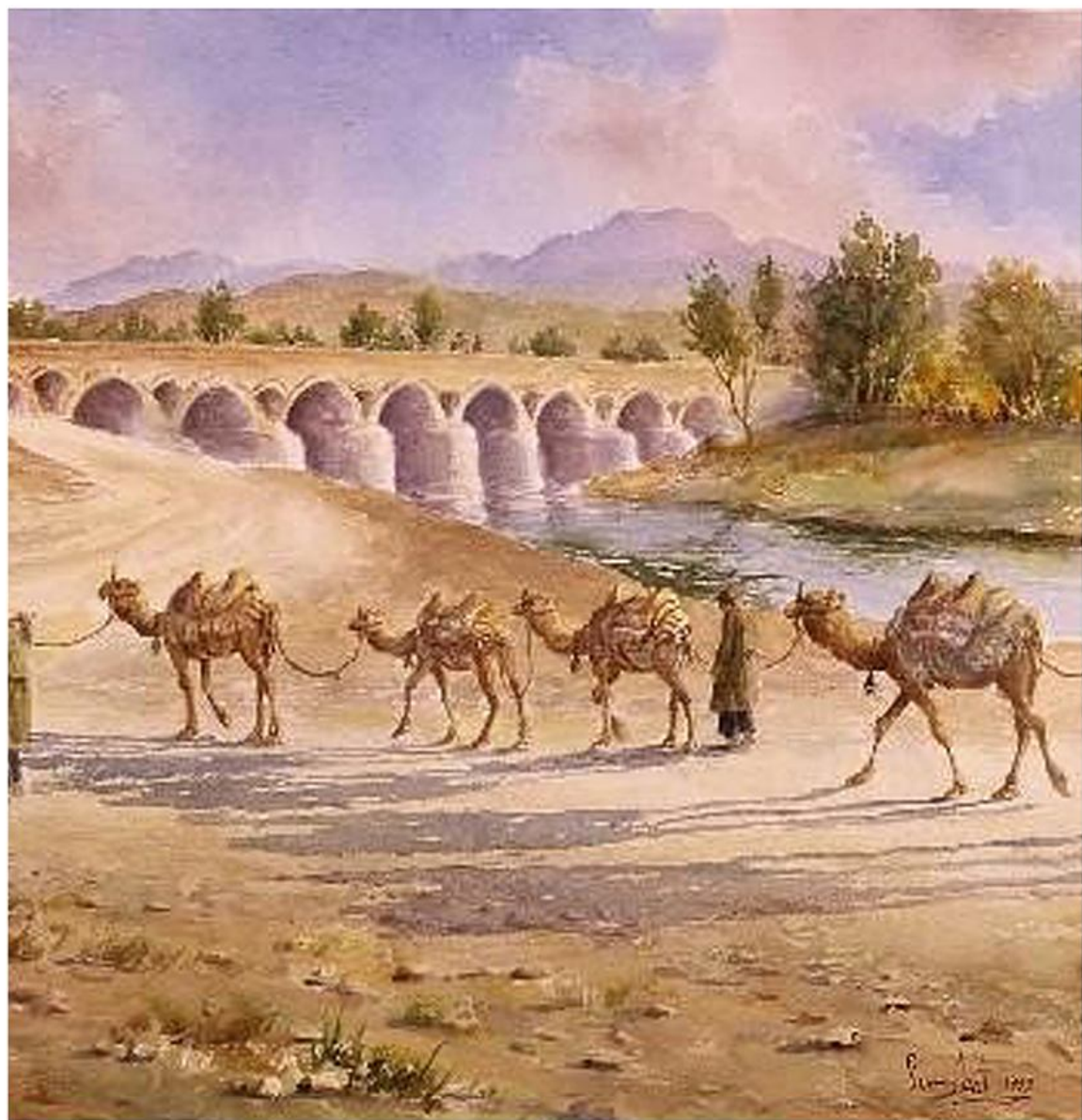
شاهین آروین

در چمدان جهانگرد غربی که به شوق آشنایی با فرهنگ کهن این مرزو بوم در میدان نقش جهان اصفهان به تماشای شکوه فیروزه‌های گنبدها و طساق‌نماها خیره مانده است، احتمالاً نقاشی آبرنگی از استاد سمبات، یا پرواند در کنار بشقاب میناکاری و قلسمدان پایمه ماشی و قاب خاتم جای گرفته است. مسافر مشتاق، نه بر جنبه‌ی کاربردی که به کیفیت تزئینی اشیاء مجذوب شده است.

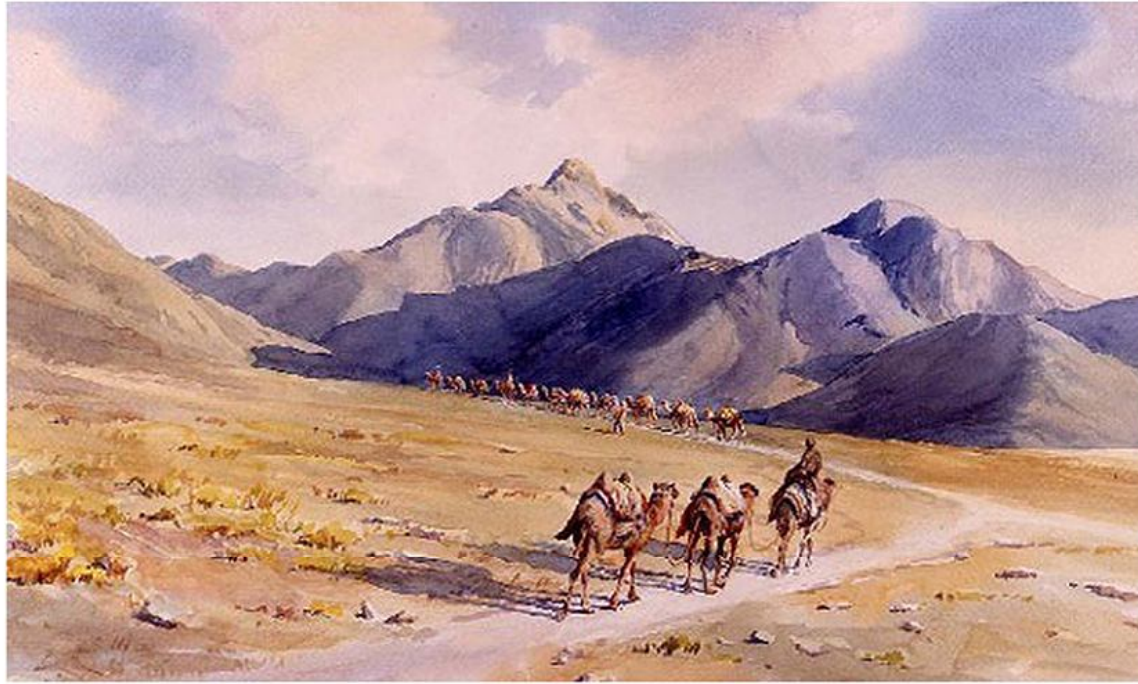

او هر کدام از این اشیای مذکور را به عنوان اثریه‌ی فرهنگی به یادگار می‌برد تا در کنار گلدان چینی، صندل تایلندی و پیپ خوش‌تراش فرانسوی‌اش، مجموعه‌ای متنوع را تشکیل دهد که سایه روشن‌های ذوق و فرهنگ بشری در آن منعکس است، و گرنه برای او تماشا یا خرید یک اثر آبرنگ به عنوان یک تجربه‌ی بصری در خیابان مشرف به منزلش فراهم است.

کاروانی شتر در کنار پل خواجه، شبستان مسجد امام در میدان نقش جهان، چشم اندازی گسترده از بازار، و... غالباً موضوعات این نوع نقاشی‌ها بوده است. مهارت نقاش در اجرای دقیق نقوش، مقرنس‌ها و حتی خطوط ثلث منقوش بر گنبد‌ها آن هم در ابعادی نسبتاً کوچک، ستودنی است. در جامعه‌ای که هنر نقاشی هنوز دوران کودکی خود را سپری می‌کند، نقاشانی قامت راست کرده‌اند، که هراسی از در افتادن با واقعیت سه‌بعدی ندارند و به این مهم با وسیله‌ی همت گماشته‌اند که هنگام اجرا، فرصت تجربه‌های متعدد را می‌گیرد و نقاش باید پیمانه‌ی فرم و رنگ را به عدل و قاعده پر کند. از دیگر سو، رسمیت یافتن شغل نقاشی و حمایت مخاطب غیر دولتی، امکان تعامل بین هنرمند و خریدار فراهم کرد تا صورت و معنای اثر هنری فراخور هاضمه‌ی هنری مخاطب در دو راه واقع‌گرایی و بیان تزئینی به راه دوم تمایل پیدا کند، و برای نیم قرن سرنوشت آبرنگ معاصر ایران، که به دشواری می‌توان معاصرش نامید، رقم خورد.

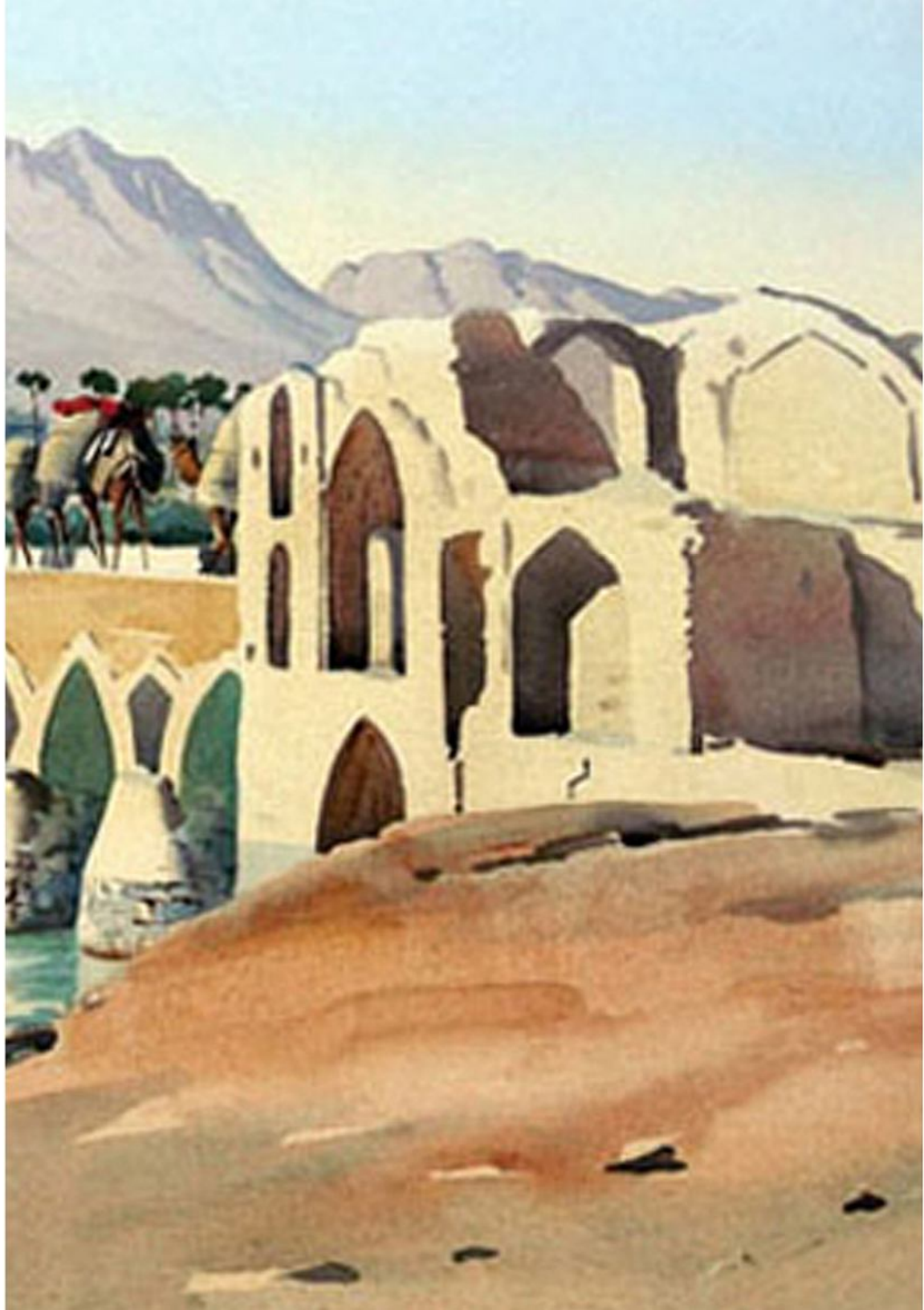
لازم به یاد آوری است که آثار آن بزرگان در نوع خود اصیل و صادقانه بود، با فاصله گرفتن از آن دوران و تغییر مناسبات اجتماعی و فرهنگی، در باره‌ی آثاری که امروزه با تقلید و تاثیر از هنجارهای هنری آن دوره تولید می‌شوند.

باید گفت که نسخه‌ی بدلی و نامشروع به حساب می‌آیند. آبرنگ ایران مادام که در چنبره‌ی رنگ و لعاب‌های تزئینی و توصیفی پایه‌ی بند است، به ناگزیر جایی جز ویتترین صنعت توریسم نخواهد داشت. این آثار بدیهی است که توصیف مذکور شامل همه‌ی آثار ارائه شده در سال‌های اخیر نیست، اما سمت و سوی کلی بسیاری از آثار این نگرانی را برمی‌انگیزد که هنوز بند ناف آبرنگ ما به رویکردهای نیم قرن پیش خود / با حساسیت‌های بصری اندک متصل است و اصرار و تداوم بر چنین مدار بسته‌ای آن را به حاشیه‌ی جریان‌های تجسمی ما خواهد راند.

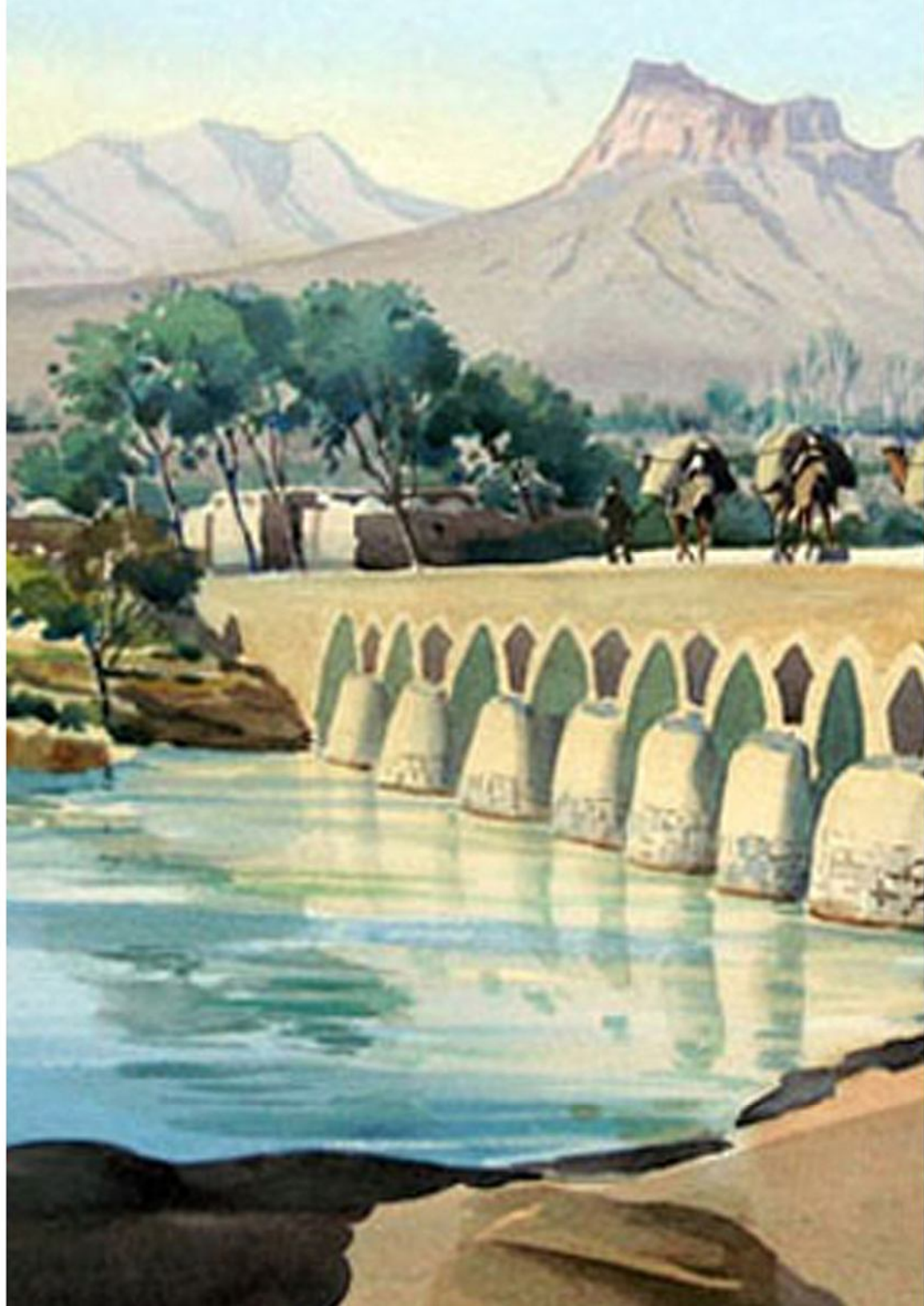
این نوشتار در صدد دفاع و توجیه از نقاشی آبرنگ امروز ما نیست. هر چه هست، بدنه آبرنگ ما چون بیمار رنجوری است که گیسو می‌آراید و سرخاب می‌مالد، نقد و تحلیل منصفانه، آینه‌ای است که می‌تواند احوال درون را به او بنماید، و امیدواریم این همیاری در ساخت چاپ و نشر، زمینه‌ای برای تعامل در تولید و تفکر اثر هنری باشد.

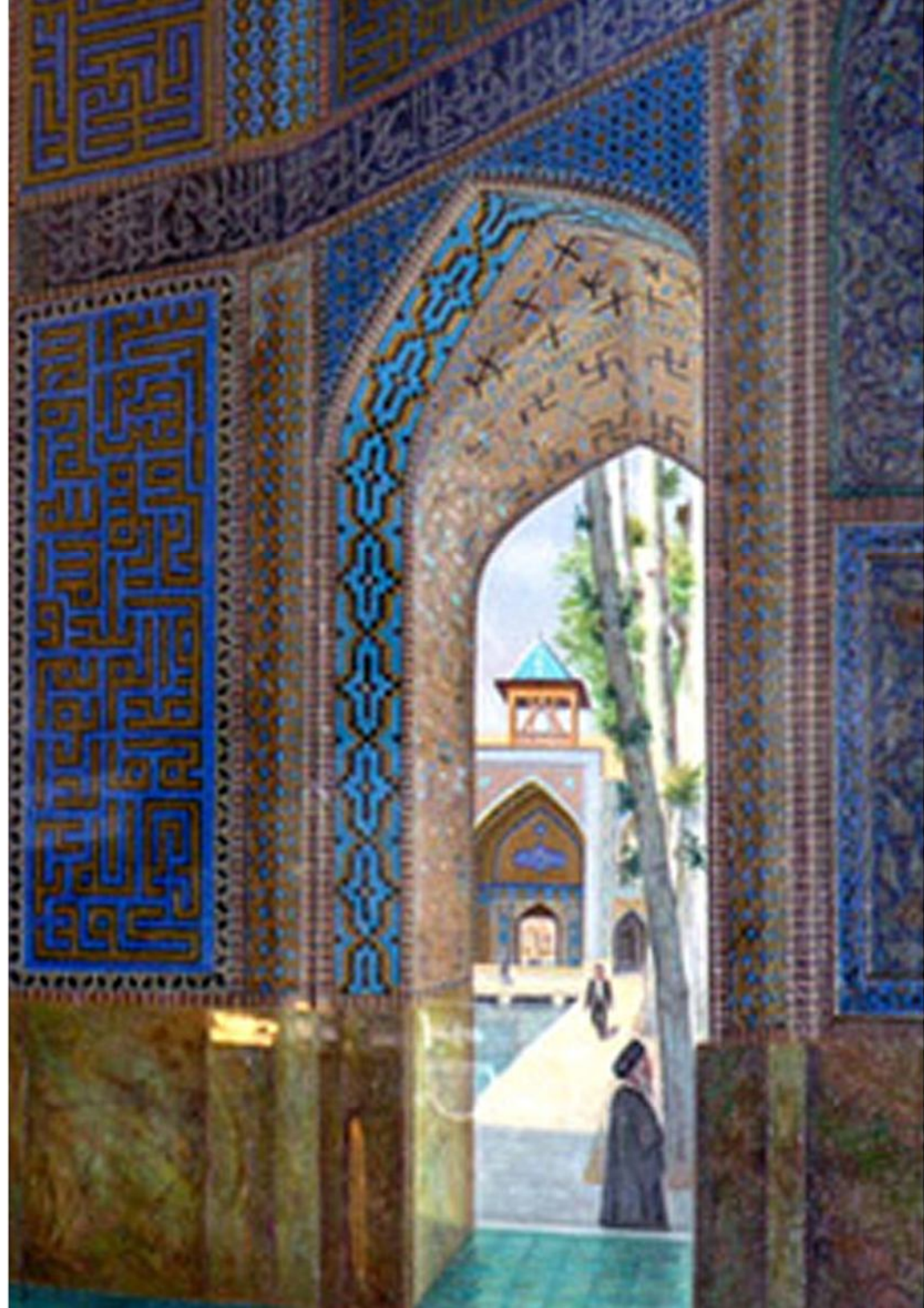

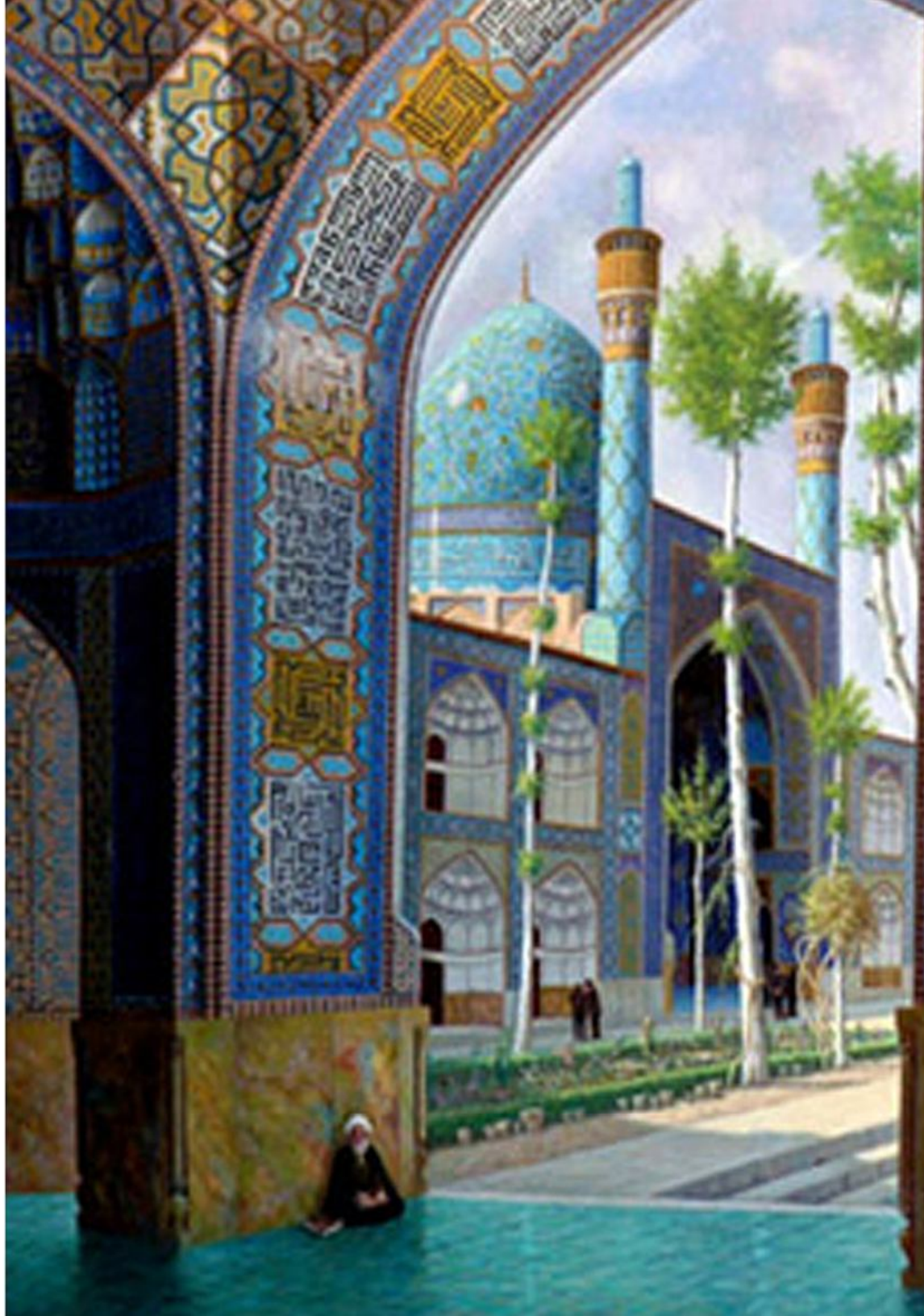

صبوری، مطالعه، تداوم در کار و ...

گفتگو: دکتر آرمان یعقوب پور

احمد مقــــــــــــدسی

طراح گرافیک و عضو رسمی انجمن گرافیک ایران
عضو گروه نقاشان آبرنگ شــــــــــــرق
عضو شبکه جهــــــــــــانی نقاشان آبرنگ ژاپن
سالهاست که به عنوان مدرس آبرنگ در آموزشگاه
شخصی خود؛ «کیمیای نقش» به هنرجویان مشق
آبرنگ می‌دهد.

زین خاطر بر آن شدیم تا در این زمینه از سالها تجربه
ایشان در زمینه نقاشی آبرنگ به گپ و گفت بنشینیم.

جناب مقدسی با توجه به اینکه سالها در عرصه گرافیک فعالیت دارید چه طور شد که دنبال نقاشی آبرنگ رفتید؟

باید گفت که طی سالهای گذشته تکنیک‌های و شیوه‌های مختلف هنری را تجربه کرده‌ام از جمله نگارگری، تکنیک‌های مختلف رنگ روغن و یا حتی بیرون از هنرهای تجسمی؛ تئاتر و سینما. با وجود این که حرفه اصلی من گرافیک است، تنها چیزی که از نظر روحی من را راضی کرده است نقاشی آبرنگ است طی این مدت به این نتیجه رسیدم که روح خودم را با این تکنیک می‌توانم هماهنگ کنم.

شما به حالات روحی اشاره کردید. احساس در آبرنگ، حتی نسبت ابزارهای دیگر مثل مدادرنگی، اهمیت زیادی دارد اگر به گذشته خودتان برگردید، حتما جرقه‌های از قبل در زندگی‌تان زده شد که احساس می‌کنید شما را به گذشته می‌برد یا تاثیرات آن در زندگی‌تان وجود دارد؟

به عنوان مثال اگر شما آدم خیلی تند و فعالی باشید شاید دنبال کارنقاشی آبرنگ نیائید. این که دوست دارید برگردید به گذشته خودتان و بتوانید پیوندی بین نقاشی آبرنگ و دوران کودکی خودتان بیابید. راجع به آن فضا بیشتر صحبت کنید؟

قبل از اینکه من راجع به دوران گذشته‌ام صحبت کنم، برگردیم به بخش اول سوال شما که سادگی و یا روان بودن ارتباط نقاشی آبرنگ در مقایسه با تکنیک‌های دیگر بود. ما هر چیزی را که می‌خواهیم روان مثال بزنیم در جامعه می‌گوییم مثل آب روان است و یا مثل آب شفاف است. این مثال‌هایی که در عامه مردم هست.

قطعا به همین شکل، نقاشی آبرنگ به خاطر متریالی که دارد (از آب و رنگ ساخته شده و لاغیر) چیز دیگری در این متریال استفاده نمی‌شود روانی آب و رنگ قطعا تکنیک و فضای آبرنگ را روان می‌کند و قطعا با ابزاری مثل مداد رنگ، گواش یا هرچیز دیگر کاملا تفاوت دارد و روحیه را خیلی روان یا شفاف و یا به نوعی خیلی ساده می‌کند. چرا که اگر بخواهیم به سادگی هر چیزی برسیم قطعا باید تمام جزئیات اضافه را حذف کنیم.

ما در اصطلاح ۲ نوع سادگی داریم: یکی سادگی سطحی، یکی سادگی کاملا پیچیده و عمیق که این سادگی پیچیده و عمیق به راحتی بدست نمی‌آید. شاید بشود گفت که یک عمر تلاش و زحمت می‌خواهد.

سوال دوم شما؛ اینکه اصلا نقاشی آبرنگ چه ریشه‌ای در زندگی من دارد. من قبل از تحصیلات ابتدایی (در همان ۴ و ۵ سالگی) هر وسیله‌ای که بود، حالا یا خوراکی و یا لوازم خانگی یا چیزی که تصویری در آن بود، من را ناخودآگاه به خودش جذب می‌کرد. یا حتی آگهی‌هایی که در روزنامه از آن استفاده می‌کردند، این آگهی‌ها هر چقدر که فضایشان به نقش نزدیکتر می‌شد، یعنی به وسیله دست، کار می‌شد برای من جذاب‌تر بود.

من همه رشته‌های مختلف را کار کردم. مثلا خوشنویسی و یا نقاشی کار کردم. ولی خوب با این همه، گرایش من نسبت به نقاشی کردن بیشتر بود. در دوره دبیرستان هم من هنرستان هنرهای زیبای اصفهان در رشته نقاشی ایرانی درس خواندم. آنجا در متریالمان از گواش و آبرنگ و یا اکریلیک استفاده می‌کردیم. از آنجا بود که با این تکنیک آشنا شدم.

همه دوستان کارهای نگارگریشان یا بهتر بگویم نقاشی ایرانی را با اکریلیک یا با گواش کار می‌کردند؛ من با آبرنگ کار می‌کردم یعنی تمام

ساخت و سازهایی که کار می‌کردم با تکنیک آبرنگ بود و یا با آبرنگ.

دوستان آنقدر گرایش به آبرنگ نداشتند. سیالی این کار من را به نوعی حساس می‌کرد که در درونم یک جوشش متفاوت به وجود می‌آمد. به همین دلیل است که الان که در خدمت شما هستیم باز هم با این متریال کار می‌کنم.

در خصوص سوالی که مطرح کردم؛ از یک زاویه دیگر می‌خواهم وارد بشوم، تا آن جایی که می‌دانم شما یک دوره مینیاتور کار می‌کردید و همان طور که خودتان بهتر می‌دانید برای کار مینیاتور یا نگارگری به بخشیش بخش پرداز است، یعنی ساعتها وقت می‌گذارید برای در آوردن به سیب. شما یک نمایشگاه داشتید با عنوان سیب، در این نمایشگاه شما آمده بودید به شیوه‌ای که در ذهن شما بود پرداخته بودید. سوال من این جاست که چه شد که این زمان را برای تصویر کشیدن سیب گذاشتید، حتما ساعت‌ها وقت برده که آن را کار کردید. شما ساعات معینی برای کارتان می‌گذارید یا خودتان را جزء افرادی می‌دانید که اگر کاری را آغاز کنید ساعت‌ها وقت می‌گذارید تا آن فضا را پیدا کنید؟

در سوال شما نکته خیلی جالبی است و این که می‌شود گفت که به نوعی تکنیک‌های ایرانی را کار کردم و یا می‌شود گفت که این تکنیکی که الان می‌خواهم کار کنم یک نوع تکنیک اروپایی است، می‌شود گفت نقاشی پرداز (یا اصطلاحا نقاشی آب رنگ پرداز) بخشی از نگارگری ایرانی است و در دوران قاجار پایه

و اساس آن گذاشته شد. یعنی آثاری که عمومی کمال‌الملك دارد، و نقاشان آن دوره دقیقا نقاشی را با شیوه پرداز کار می‌کردند و یا نگارگران ما بخشی از آثارشان را به شکل پرداز کار می‌کنند ولی خوب متریال کاملا همان آبرنگ است. جالب این جاست که در آن دورانی که پرداز کار می‌کردم، خودم را یک نقاش می‌دیدم و خیلی از جزئیات مفید بود. حتی من بخش‌های عظیمی از کاری را با نره بین کار کردم و گاهی ساعت‌ها و حتی ماه‌ها روی یک کار وقت می‌گذاشتم و ساخت‌وساز می‌کردم. من همیشه سعی می‌کردم پیام را خیلی سریع برسانم، حتی در دوران کودکی صحبت‌های محاوره‌ای که داشتم خیلی سریع پیام را به طرف مقابل می‌رساندم. مثلا به یاد دارم که در دوره راهنمایی موقعی امتحان که می‌خواستم جواب سوال‌ها را بدهم خیلی خلاصه می‌نوشتم و معلمین به من می‌گفتند: که چرا تلگرافی جواب می‌دهی؟ این جواب دادن‌ها به مرحله‌ای رسیده که وقتی کار می‌کنم خیلی خلاصه در می‌آید. به این نتیجه رسم که مفهوم در خلاصه بودن می‌باشد.

شاید از یک جای مشخصی شروع کنم و به یک بخش خیلی خیلی کوچک از آن اثر به - آبرنگ پرداز - پردازم و یا آکسن کارم همان آب رنگ پرداز باشد.

آثار آبرنگی که به وجود آوردید و معیاری که برای ارائه دادن کارها از طریق نمایشگاه دارید، برای نمایش آثار هنرجویانتان چه توقعی دارید؟

من معتقدم که آبرنگ جدای تکنیک، یک تفکر است. حالا هنرجو یا هنرمند فرقی نمی‌کنند. برای من کسی که دارد آبرنگ کار می‌کند باید به یک تفکر

برسد و این تفکر یک جهان بینی کاملا متفاوت است. این جهان بینی مهم است، جدا از اینکه تکنیک اجرا شده ضعیف باشد یا قوی. به نظر من وقتی تکنیک خیلی قوی داشته باشیم ولی جهان بینی قوی نداشته باشیم در واقع حرفی برای گفتن نداریم، ما الان خیلی‌ها را داریم که با این تکنیک کار می‌کنند ولی آن تفکر و جهان بینی را ندارند. حالا برعکس هم است من خیلی از دوستان، هنرمند یا هنرجوهایی را دیدم که قلم ضعیفی دارند، یعنی زمان زیادی را گذاشتند برای کارشان ولی به تفکر نرسیدند. می‌شود گفت تفکر در یک کلمه ساده نگاری عمیق است. یعنی ما بتوانیم به عمق روح طبیعت نزدیک شویم. اگر من در هر موقعیت و زمانی که باشم آبرنگ کار کنم ولی به این تفکر نرسم، کار من قابل ارائه نیست.

در آثاری که من تا به حال در زمینه آبرنگ از شما دیدم یک سری موضوعات و سوژه‌های است مثل بناهای تاریخی، طبیعت و یکسری کارها را بالطبع کمتر کار می‌کنید. چه باعث می‌شود که دنبال این سوژه‌ها بروید؟

ما در دوره‌های گذشته مثل دوره صفویه و یا قبل آن، در هنرهای تجسمی خود هویت داشتیم؛ و در هر جای دنیا که یک اثر از دوره صفوی وجود داشته باشد، مخاطب سریع متوجه می‌شود که خالق این اثر یک ایرانی است. ولی ما در دوران معاصر هنرمندی را که کارش مخصوصا در فضای نقاشی آبرنگ، هویت ایرانی داشته باشد. متأسفانه خیلی کم داریم، یکی از اهداف و ایده‌ای که من در ذهنم دارم، این است که در فضای دوستان و هنرجویان این ایده را بیان کنم، که بیاییم فضایمان را ایرانی کنیم. حالا این فضای ایرانی ترکیب بندی است، نوع رنگ است، سوژه است و خیلی عناصر دیگری که بتواند به ما

کار رنگ و است. امروزه چه دیدگاهی وجود دارد؟ یعنی شما به این قضیه معتقد هستید که آبرنگ یک اتود است، یا آبرنگ مستقل است؟ در گذشته فقط آثاری را به عنوان هنر خام طرح می‌کردند مثل تکنیک‌های رنگ و روغن. در مورد این تکنیک‌ها هم باید سبک‌های مختلفی را به وجود آورد، اصولاً پیش طرح را کاملاً به وسیله ذغال یا مداد به وجود می‌آید، این‌ها را به عنوان یک هنر کامل نمی‌دیدند، نه فقط من به این اعتقاد داشته باشم، بلکه در تاریخ هنر معاصر جهان منتقدین به این نتیجه رسیدند که ابزار مهم نیست مهم خلق اثر است، یعنی شما با هر وسیله‌ای که بخواهید می‌توانید کار بکنید، حالا می‌خواهد آبرنگ باشد، ذغال باشد یا حتی ابزارهای دیگری که الان استفاده می‌شود. جهان معاصر به این نتیجه رسیده که خلق اثر ارزشمند است و نباید فقط متریال را در نظر بگیریم.

هویت ایرانی بدهد، چنان که ما اگر کارمان را امضا نکردیم و این اثر آن سردنیا رفت، کاملاً متوجه بشوند که خالق این اثر یک ایرانی بوده است. قطعاً برای شروع، ما از فضای ایرانی استفاده می‌کنیم، از بناهای ایرانی استفاده می‌کنیم، از رنگ‌هایی که در بناهای ایرانی بکار رفته است. به فرض ما اگر هفت رنگ کاشی داریم، این رنگ‌ها در فضاهای غربی کاملاً متفاوت است. شاید دلیل توجه ما به بناهای ایرانی این است که بتوانیم از رنگ‌ها و فرم‌های ایرانی استفاده بکنیم و خوب قطعاً کم‌کم این رنگ‌ها تغییر می‌کند و به یک فضای کاملاً متفاوت می‌رسد.

در نقاشی آبرنگ امروزه خیلی از منتقدین یا کسانی که در رشته نقاشی و می‌کنند، در گذشته مرزی بین آبرنگ و دیگر هنرها قائل نبودند، یعنی خیلی وقت‌ها می‌گفتند که آبرنگ اتود،

جایگاه آبرنگ در ایران و یا بقیه کشورها چگونه است؟

من فکر می‌کنم که این یک بحث طولانی و عمیقی هست که باید در شماره‌های بعد به آن پرداخت.

همانطور که استحضار دارید در کشورهای اروپایی یا حالا بعضی از کشورهای آمریکایی، ما با آن جی یوها یا انجمن‌هایی که کارکردهای خاص خودشان را دارند روبرو هستیم. آیا شما لزومی به بودن همچین انجمن‌هایی در ایران می‌بینید؟ لازم است انجمن باشد؟ یا اگر باشد واقعا چه اتفاق خاصی ممکن است بیفتد؟

در کلیه انجمن‌هایی که در ایران هستند، یک انجمن طراحان گرافیک ایران و یا انجمن نقاشان ایران داریم. ولی اشاره ای به تکنیک خاصی نشده است. مثلا بیایند بگویند که ما فقط انجمن نقاشان رنگ روغن هستیم، یا انجمن نقاشان آبرنگ هستیم. در کشورهای دیگر تمام این‌ها از هم جدا هست و هرکدام کاملا به صورت مستقل کار می‌کنند. خوب قطعاً اگر این انجمن‌ها زیاد شود، باعث بالا بردن سطح فرهنگی - بصری می‌شوند، چرا که آگاهی مردم نسبت به هنر بیشتر می‌شود. عامه مردم با تکنیک‌های مختلف و کار آشنا می‌شوند.

من نقاش هستم و دارم نقاشی می‌کنم. اگر نقاشی آبرنگ را به مردم عادی نشان بدهید، می‌گویند چرا این همه خلاصه است، چرا روی کاغذ است، چرا روی پارچه نیست، این دقیقا به خاطر عدم سواد بصری است که در مخاطب عام ماست. چون این تکنیک‌های خاص را ندیده پس قطعاً برایش قابل هضم نیست. در همین راستا یک گروه تشکیل دادیم با نام نقاشان آبرنگ شرق، این گروه با چند هدف گام بر می‌دارند، ابتدا جذب مخاطب عام است؛ یعنی یکی از اهدافمان این است که بیاییم این نوع نقاشی و این نوع کار را به مخاطبین عام ارائه بدهیم و با این کار

باعث ارتقاء دانش بصری در جامعه باشیم. دوم ارتباط با انجمن‌های یوها و یا نمایشگاه‌های خارج از کشور است. ما با این روش سبک نقاشی خود را به هنرمندان خارجی ارائه می‌دهیم.

به عنوان یک معلم خواست شما از هنرجویی که وارد کلاس آبرنگ می‌شود چیست و چه مرحله‌ای را باید طی کند؟

اولین تاکید من به هنرجوها؛ ابتدا صبوری در آبرنگ است. آبرنگ صبوری بسیار بالایی می‌طلبد، چرا که زمانی که برای نقاشی آبرنگ صرف می‌شود، زمان طولانی است و قطعاً چون این فضا فضایی است که به راحتی بدست نمی‌آید نیاز به زمان دارد، و نباید خسته شود. دوم؛ مطالعه نظری است، که این مطالعه نظری در ذهنیت هنرمند باعث ایجاد تفکر می‌شود، همانطور که خدمتتان عرض کردم به نظر من یک نقاش آبرنگ باید ابتدا تکفّر عمیق داشته باشد. سوم کار دائم، یعنی کار مداوم باعث می‌شود که قطعاً به این دو تا هدف قبلی برسید. یعنی ابتدا کارکردن زیاد ۲/ - مداوم در کار ۳/ صبوری است.

با توجه به شناختی که از شما دارم می‌خواهم راجع به ارتباطی که بین آبرنگ و نقاشی شرق به خصوص ژاپن و چین دارید، راجع به این ارتباطات بیشتر صحبت کنید و بگوئید چه رابطه‌ای بین هنر آبرنگ ما و ژاپن و چین - به خصوص چین که در واقع ابزار اصلیشان آبرنگ بود است - وجود دارد؟ راجع به این توضیح بیشتری بدهید.

به شرق که اشاره می‌کنیم خود ایران هم جز آن می‌شود، هنر ژاپن، چین، ایران، هنری است که دقیقا ارتباط تنگاتنگی با فلسفه دارد، مثلا ما

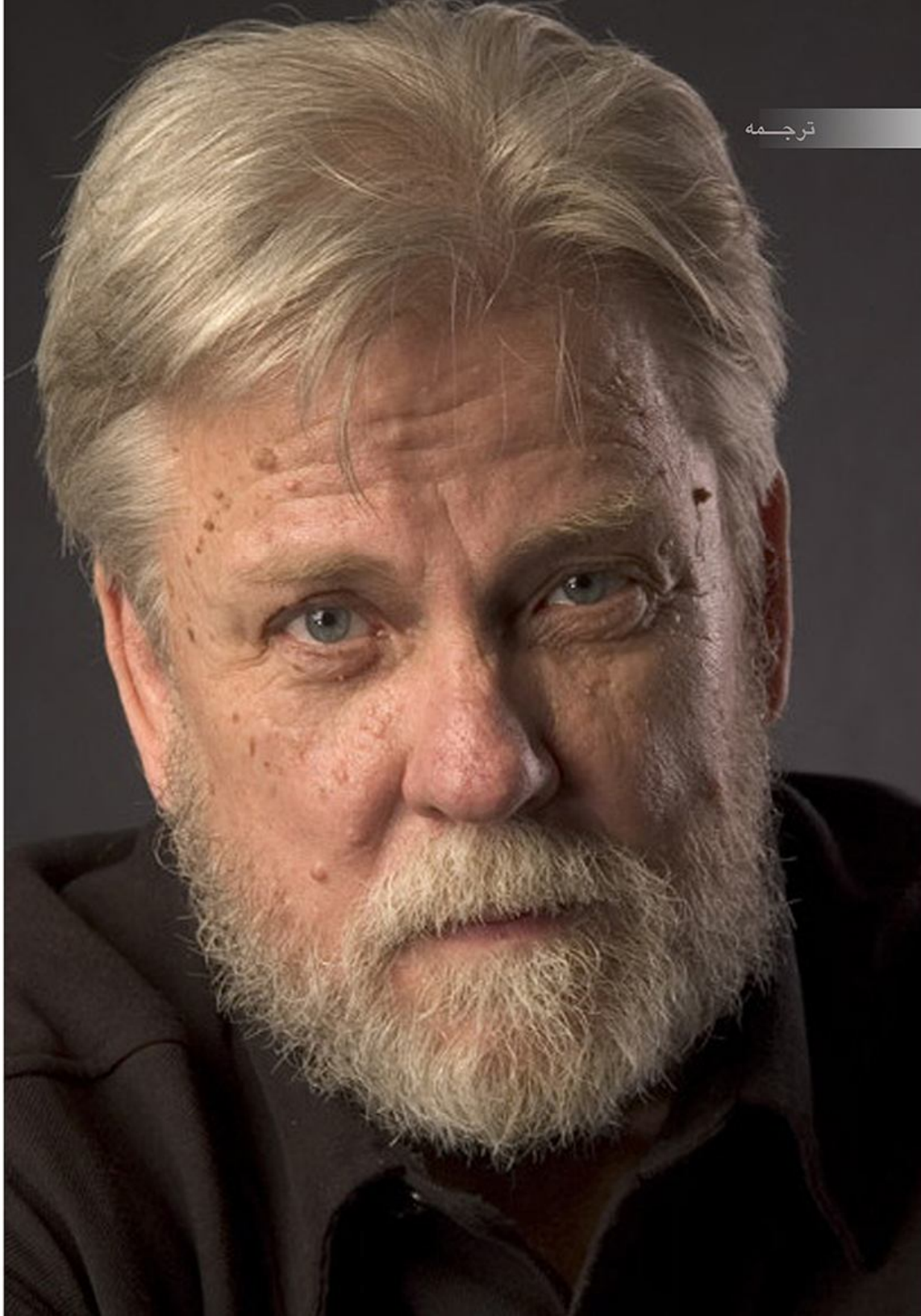
ایران، هنری است که دقیقاً ارتباط تنگاتنگی با فلسفه دارد، مثلاً ما موقعی که نگارگری و کار می‌کنیم، در دوره قاجار و قبل از آن هنرمندان بخشی از عرفای جامعه بودند که وقتی می‌خواستند کاری را خلق کنند، ابتدا وضو می‌گرفتند و یا نیایش می‌کردند. خوشنویسان ما با خوشنویسی کردن مراقبه می‌کردند و به طور کلی بخش اعظم موضوع‌ها با دین ارتباط داشت.

هنر نقاشی آبرنگ مخصوصاً در چین کار روحانیون بود، یعنی روحانیون چین دقیقاً زمانی را که برای مراقبه یا نیایش می‌گذاشتند، زمان آبرنگ کار کردن از طبیعت بود. منتهای طبیعتی که به زبان خودش است نه عینیتی که دارد. من معتقدم که طبیعت به روایت هنرمند باید باشد. یعنی بیاید طبیعت را دقیقاً به شکل دیگری، به شکلی که در درونش ساخته بیان کند. هنرمندان چین هم تحت تاثیر هنر بودا بودند، چرا که بودا کسی بود که طبیعت را بخشی اعظمی از نیایش خود می‌دانست. با تاثیر گرفتن از طبیعت توانستند به مراحل بالای روحانی و عرفانی برسند و از ابزاری مثل قلم و مرکب و کاغذ به جایگاهی روحی بسیار والایی دست یافتند. موقعی که بحث عرفان شرق به وجود می‌آید بخش اعظمی آن در رابطه با نقاشی‌های آبرنگ آن منطقه است.

متاسفانه در کشور ما دانش هنرهای تجسمی به راحتی بین عامه مردم انتقال پیدا نکرد. در واقع مردم آنچنان عاشق همه هنرها هستند و یکی از دلایلی این است که خودمان این فرهنگ سازی را انجام ندادیم. هنرمند کارش این است که یک اثری را خلق کند و به نمایش گذارد و در واقع یک تعداد محدودی ممکن است با این آثار روبرو شوند، از آن جایی که شما گرافیک هستی و یک ارتباط تنگاتنگ با

ناشرین دارید و می‌دانم اقدامات خاصی هم در واقع در چاپ کتب مختلف انجام دادید، چرا در رابطه با مجموعه‌ای تحت عنوان آبرنگ ارائه نداده ایم، یا کتابی درباره این که این هنر را بهتر به مردم القا بدهد تا حالا انجام نشده است؟ در دوره معاصر، متاسفانه هنر مطرود جامعه است، خلق اثر به وسیله هنرمند است ولی تکثیر به نوعی چاپ این اثر به دست این هنرمند نیست، به دست متصدیان این امر است که این متصدیان متاسفانه به خاطر عدم شناختی که از هنرهای تجسمی دارند، ابتدا بخش اقتصادی کار را در نظر می‌گیرند. قبل از هر کاری سود کار را می‌سنجند، اگر این برگشت اقتصادی داشت (حتی یر به یر بودنش را نمی‌خواهند بلکه سودش حداقل یک سود چندین برابر) بعد تصمیم به چاپ می‌گیرند. به همین خاطر متاسفانه در این بخش ما کسی را نداریم که صرفاً به خاطر ترویج فرهنگ هنرهای تجسمی و بالا بردن سطح بصری در جامعه سرمایه‌گذاری کند، به همین خاطر بخش اعظمی از آثار اساتید و هنرمندان که را فقط در نمایشگاه‌ها می‌بینم. نمایشگاه‌ها یک زمان کوتاه است و قطعاً از ذهن مخاطب پاک می‌شود و یا مخاطب، مخاطب خاص است. همه مردم نمی‌توانند کارها را ببینند و این آثار در آلتیه‌ی هنرمندان و یا کسانی که این آثار را خریداری می‌کنند، محفوظ می‌شوند و به نوعی خاک می‌خورند.

با سپاس از شما

شفافیت آبرنگ به من کمک می‌کند، تا بتوانم تونالیت‌های رنگی بسیار نزدیکی را کنار هم بگذارم

ترجمه: ساناز حمزه ای باجگیران

جان سلمینن

تولد: ۱۸ ژانویه ۱۹۴۵

نقاش آمریکایی که تا کنون بیش از ۲۰۰ جایزه ملی و بین‌المللی آبرنگ دریافت کرده و اولین آمریکایی است که توانسته در موسسه آبرنگ استرالیا وارد شود. او به خاطر نقاشی‌های واقع‌گرایی که از فضاهای شهری می‌کشد بسیار شناخته شده است و البته نقاشی‌های انتزاعی با تکنیک میکس مدیا هم کار میکند که یکی از آنها برنده جایزه اول مسابقه مجله آرتیستز در رده تجربی شد.

سلمینن در سنت پل مینه سوتا در یک خانواده متوسط به دنیا آمد. پدرش فنلاندی الاصل بود و در یک کارخانه تولید مواد غذایی کار می‌کرد او هرچند کالج رادر رشته موسیقی آغاز کرد ولی در سال‌های دبیرستان شیفته‌ی کارگاه‌های نقاشی شد.

او مدرک لیسانس و فوق لیسانس خود را از دانشگاه مینه سوتا دریافت کرد و هم اکنون در

کلبه‌ای که خودش ساخته است و توسط ۱۶۰۰۰۰ متر مربع جنگل کاج احاطه شده در دولوس مینه سوتا زندگی می‌کند.

سلمینن نزدیک به ۳۴ سال در دبیرستان معلم هنر بوده است. او نقاش بسیار پرکاری است و به غیر از مواقعی که به تدریس و داوری مشغول نیست روزی ۶ تا ۱۰ ساعت در کارگاه زیرزمینی خودش نقاشی می‌کند. او موضوعاتش را خودش به همراه همسرش که او هم عکاس و نقاش است، بیشتر از شهرهایی مثل نیویورک و شیکاگو عکاسی می‌کنند.

او در مورد اینکه چرا تکنیک آبرنگ را برای نقاشی‌هایش انتخاب کرده است می‌گوید:

شفافیت آبرنگ به من کمک می‌کند تا بتوانم تونالیت‌های رنگی بسیار نزدیکی را کنار هم بگذارم و این باعث می‌شود که بتوانم در نقاشی‌ها اتمسفر ایجاد کنم.

کلکسیون های خصوصی و عمومی که کارهای او در آنجا نگهداری می شود:

- کلکسیون هنری انجمن آبرنگ ملی
- کلکسیون هنر زیبای جک ریچسون
- موزه هنر اسپرینگ فیلد
- کلکسیون هنرهای زیبای فرست بنک
- کلکسیون هنر زیبای استیو و کارول گرمز
- کلکسیون هنر زیبای دانشگاه مرکزی میشیگان
- کلکسیون هنر زیبای بنیاد لروی اسپرینگ
- کلکسیون هنری توماس کرگ
- موزه و گالری هنری گوان هو چین
- موزه هنر آبرنگ ژوجیاجیا چین
- موزه و مرکز هنری کفسجیان ارمنستان

انجمن هایی که عضو است:

- انجمن آبرنگ آمریکا
- انجمن آبرنگ ملی
- انجمن افتخاری آبرنگ آمریکا
- انجمن آبرنگ ترنسپرنت آمریکا و آبرنگ غرب و دارای مقام ارشد در این انجمن
- عضو افتخاری موسسه تحقیقات آبرنگ جیانگژو

جوایز:

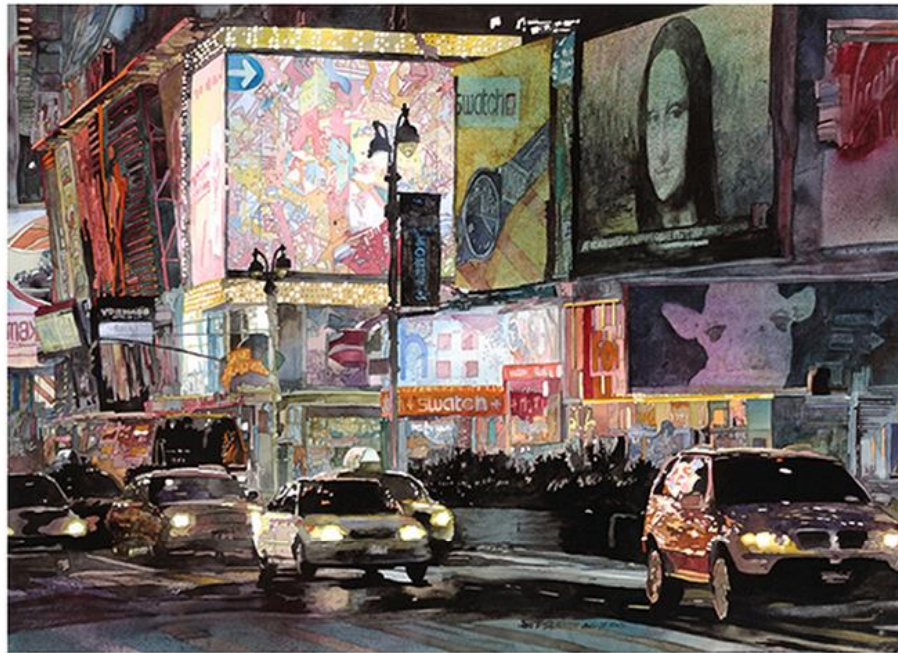
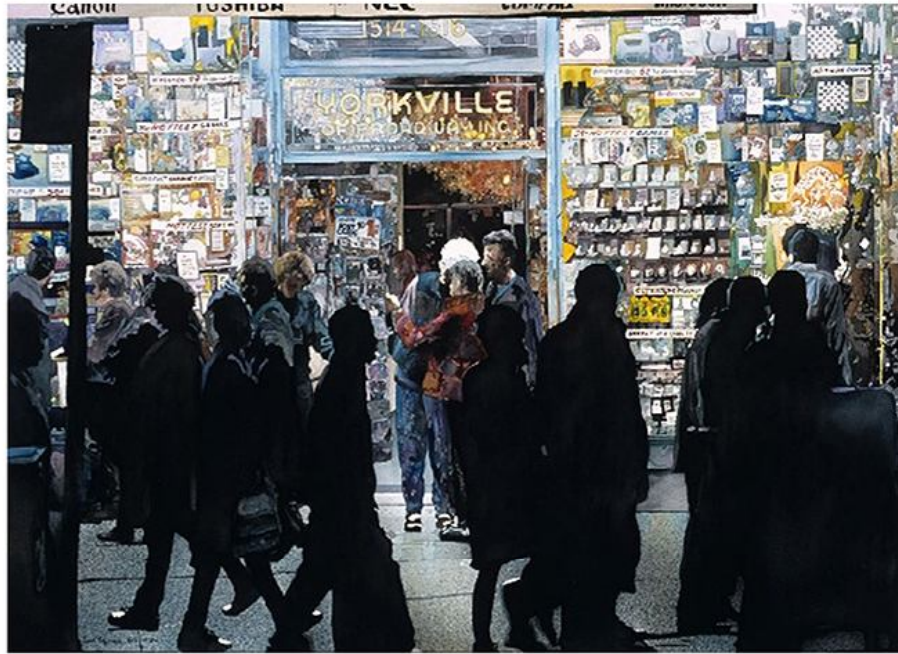
- مدال طلا انجمن آبرنگ آمریکا در سال های ۲۰۰۶ و ۲۰۱۰
- جایزه ستاره نقره ای نمایشگاه انجمن آبرنگ ملی در سالهای ۲۰۰۵ و ۲۰۱۱
- مدال نقره همراه با افتخار الاید آرتیست سال ۲۰۰۹
- جایزه نمایشگاه دوسالانه بین المللی ژوجیاچو شانگهای
- کسب مقام اول مسابقه هنری مجله آرتیستز سال ۲۰۰۰

نشریاتی که کارهایش چاپ شده:

- مجله آبرنگ آرتیستز آمریکا
- مجله آرتیستز
- مجله جادوی آبرنگ
- مجله بین المللی آرتیست
- مجله فرانسوی آرت داکوارله
- فصلنامه آبرنگ های چینی
- مجله اسپلش
- کتاب فرانسوی آرت داکوارله له لیبره
- فصلنامه تخصصی نقاشی آبرنگ ایران

ساناز حمزه باجگیران

متولد ششم دیماه هزاروسیصدوشصت و دو / مشهد
فوق لیسانس معماری از دانشگاه آزاد واحد تهران مرکز
عضوگروه نقاشان آبرنگ شرق
مدرس نقاشی آبرنگ (مدرسہ کیمیای نقش)

نمایشگاه‌ها:

- نمایشگاه گروهی / گالری بنفشه / ۱۳۸۸
- نمایشگاه گروهی / گالری باشگاه دانشجویان دانشگاه تهران/۱۳۸۸
- نمایشگاه گروهی/ گالری کمال الدین بهزاد / ۱۳۸۹
- نمایشگاه گروهی/ گالری کمال الدین بهزاد / ۱۳۹۰
- نمایشگاه گروهی/ فرهنگ سرای خاوران / ۱۳۹۰
- نمایشگاه گروهی / گالری سبحان/ ۱۳۹۰
- نمایشگاه گروهی / گالری کمال الدین بهزاد (بیست / چهل) ۱۳۹۲
- نمایشگاه گروهی / بانوان مهندس سازمان نظام مهندسی استان تهران -
- فرهنگسرای ابن سینا / ۱۳۹۲
- چاپ آثار در کتاب سال نقاشان آبرنگ ایران (شهرهشتم) ۱۳۸۹
- چاپ آثار در کتاب سال نقاشان آبرنگ ایران (شهرهشتم) ۱۳۹۰
- چاپ آثار در کتاب سال نقاشان آبرنگ ایران (شهرهشتم) ۱۳۹۱

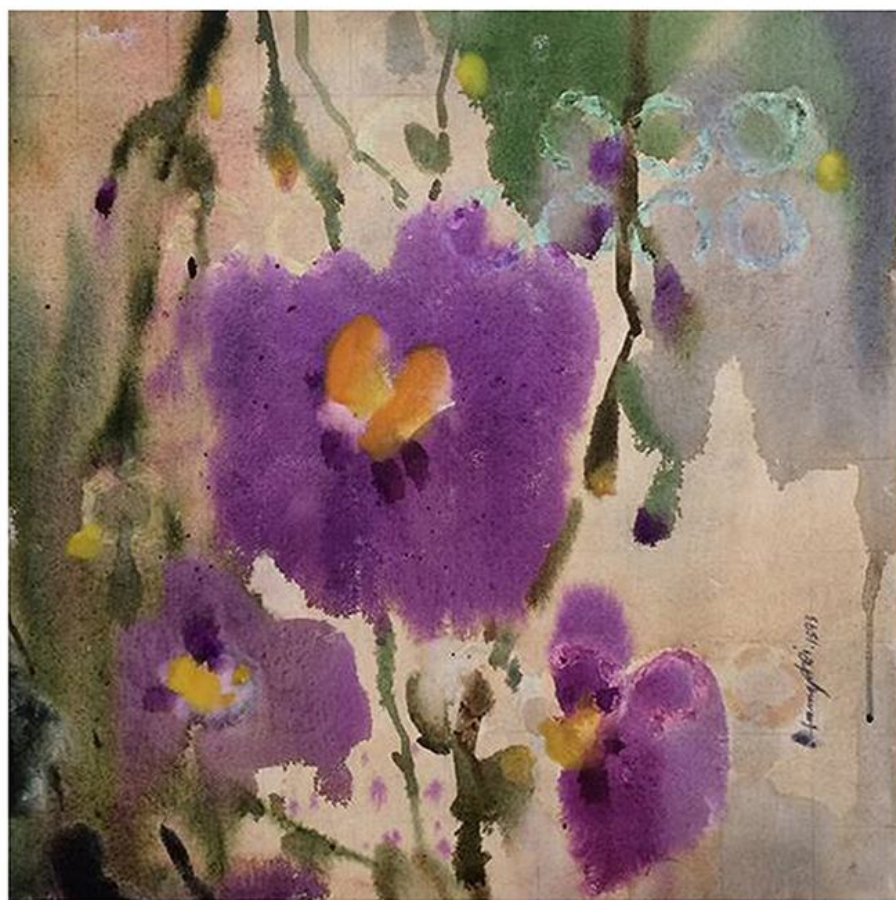

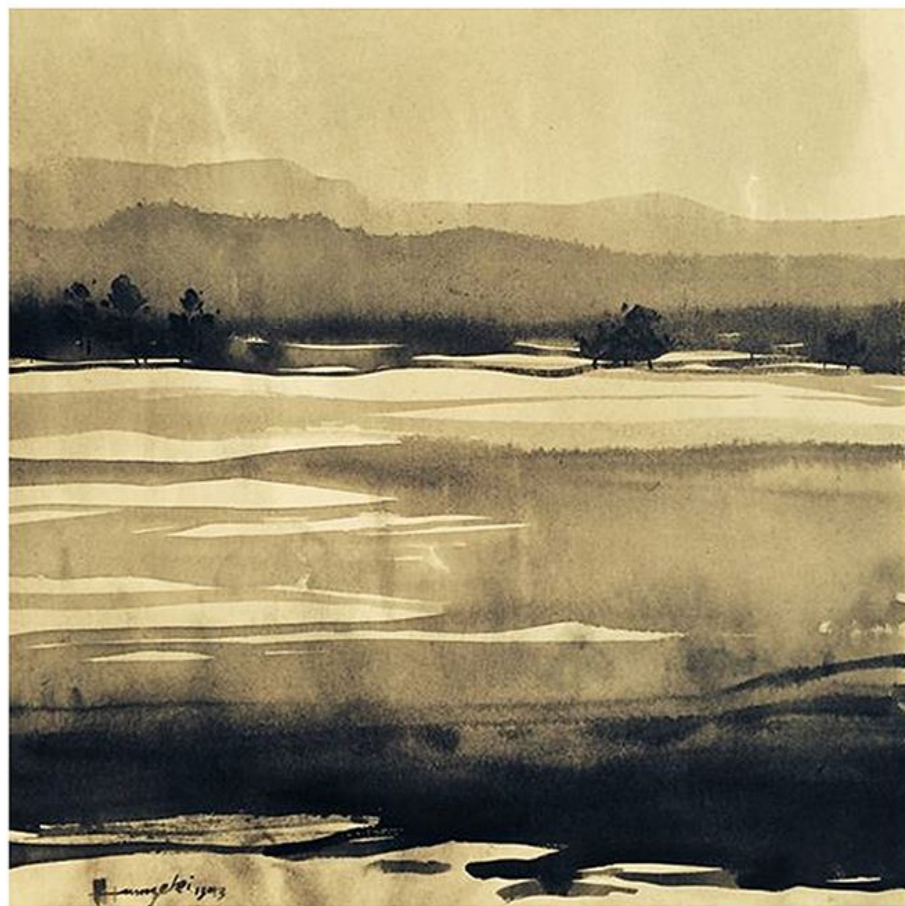

نگاهی گذرا به سیر تاریخی نقاشی آبرنگ در غرب

سید مجتبی ابطی

آنچه ما امروز به عنوان نقاشی آبرنگ می‌شناسیم نتیجه فعالیت قرن‌ها، تلاش مداوم هنرمندان در نقاط مختلف جهان می‌باشد. آشنایی با این سیر تاریخی، هر چند به صورت کلی، نیاز به درک ماهیت فعالیت‌هایی است که به عنوان نقاشی آبرنگ صورت می‌گیرد.

آلبرشت دورر پدر نقاشی آبرنگ غرب

قسمت اول

اولین اروپایی که به طور جدی و گسترده از نقاشی آبرنگ به عنوان ابزار کار استفاده کرد آلبرشت دورر نقاش و حکاک آلمانی دوران رنسانس بوده است. در کارهای او ماهیت شفاف آبرنگ خود را بروز داده است.

دورر از شفافیت آبرنگ جهت نمایش بازی‌های نور و سایه، از رنگ جهت حجم دهی به کارش و از اشاره‌های قلم فلزی و جوهر برای تاکید جزئیات خطی استفاده می‌کرد. او در سفر خود در طول آلپ شروع به نقاشی طبیعت آبرنگ کرد. کارهای او به خاطر دقت به ماهیت شفاف و حساسیت آبرنگ از سایر هنرمندان آن دوران کاملاً متفاوت بود. همچنین او در بسیاری از کارهای خود حالتی رها و اسکیس مانند را به نمایش می‌گذارد، حالتی که بعدها در آثار پل سزان دیده می‌شود.

- گسترده شدن مستعمرات کشورهای اروپایی و نیاز به ثبت جزییات در سفر به این مناطق جهت انتقال ه کشور مادر موجب بهره گیری از برنگ شد.

- خصوصیات زیر دلیل اصلی بهره گرفتن از

آبرنگ در این زمینه بوده است:

- نیاز به ابزار کم
- سرعت بالای استفاده
- سادگی و سهولت استفاده
- شفافیت بالا
- رنگهای زنده

جزییات فوق العاده و به کارگیری با دقت ابزار و بهره گیری از شفافیت نقاشی آبرنگ توسط دورر او را همچنین یکی از پیشگامان بهره گیری از آبرنگ به عنوان ابزار ثبت مسایل علمی تبدیل کرد.

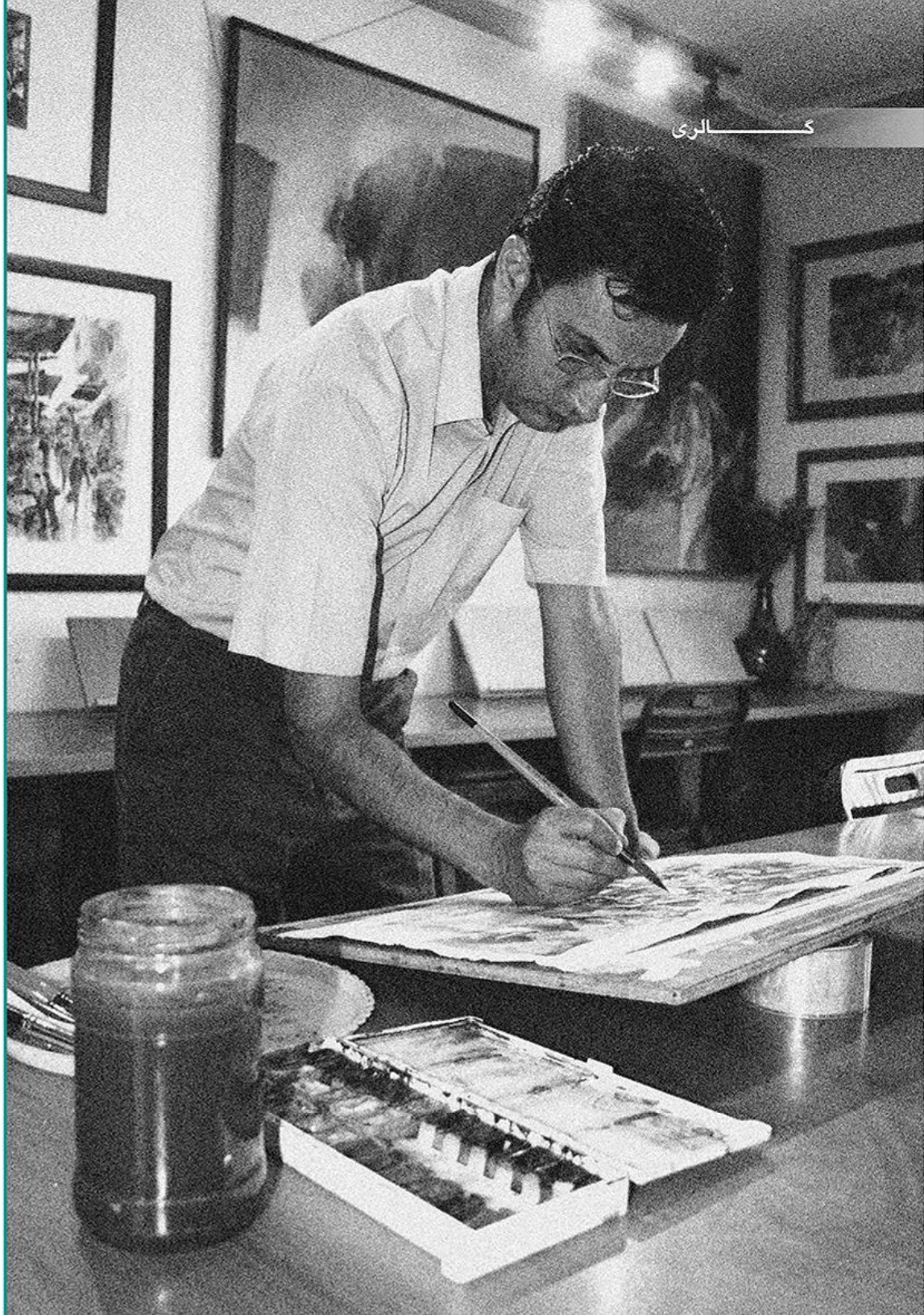
هنر گلخانه ای :

بهره گیری از آبرنگ به عنوان ابزار ثبت در مورد گیاهان و تاریخ طبیعی بوده است.

- با گسترده شدن فعالیت های علمی نیاز به ابزار جهت ثبت وقایع مختلف شدت پذیرفت.

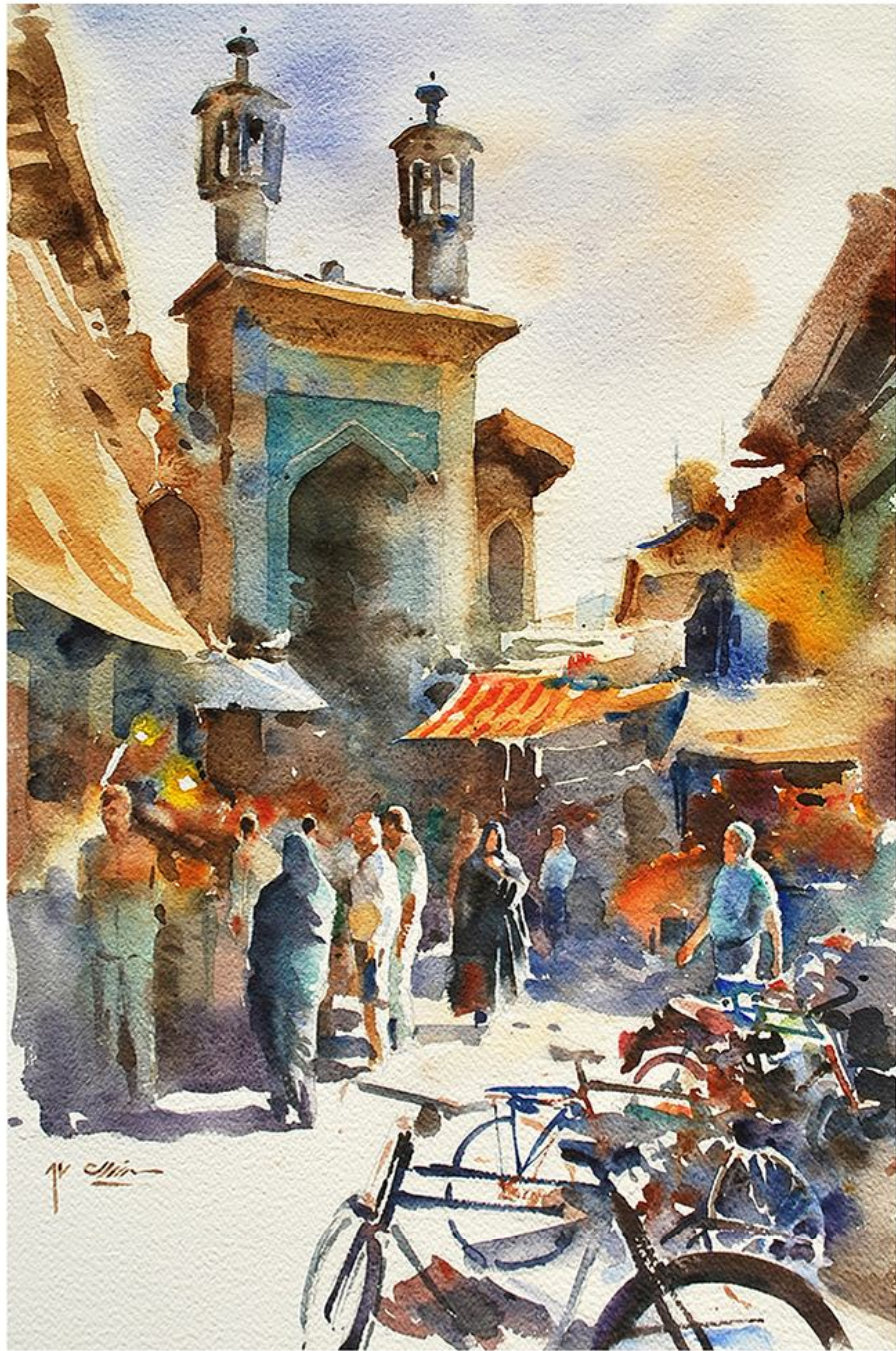
استاد محمود سمندریان / ۱۳۴۲ اصفهان

برپایی نمایشگاههای گروهی و انفرادی / داخلی و خارجی از سال ۱۳۷۰ تاکنون

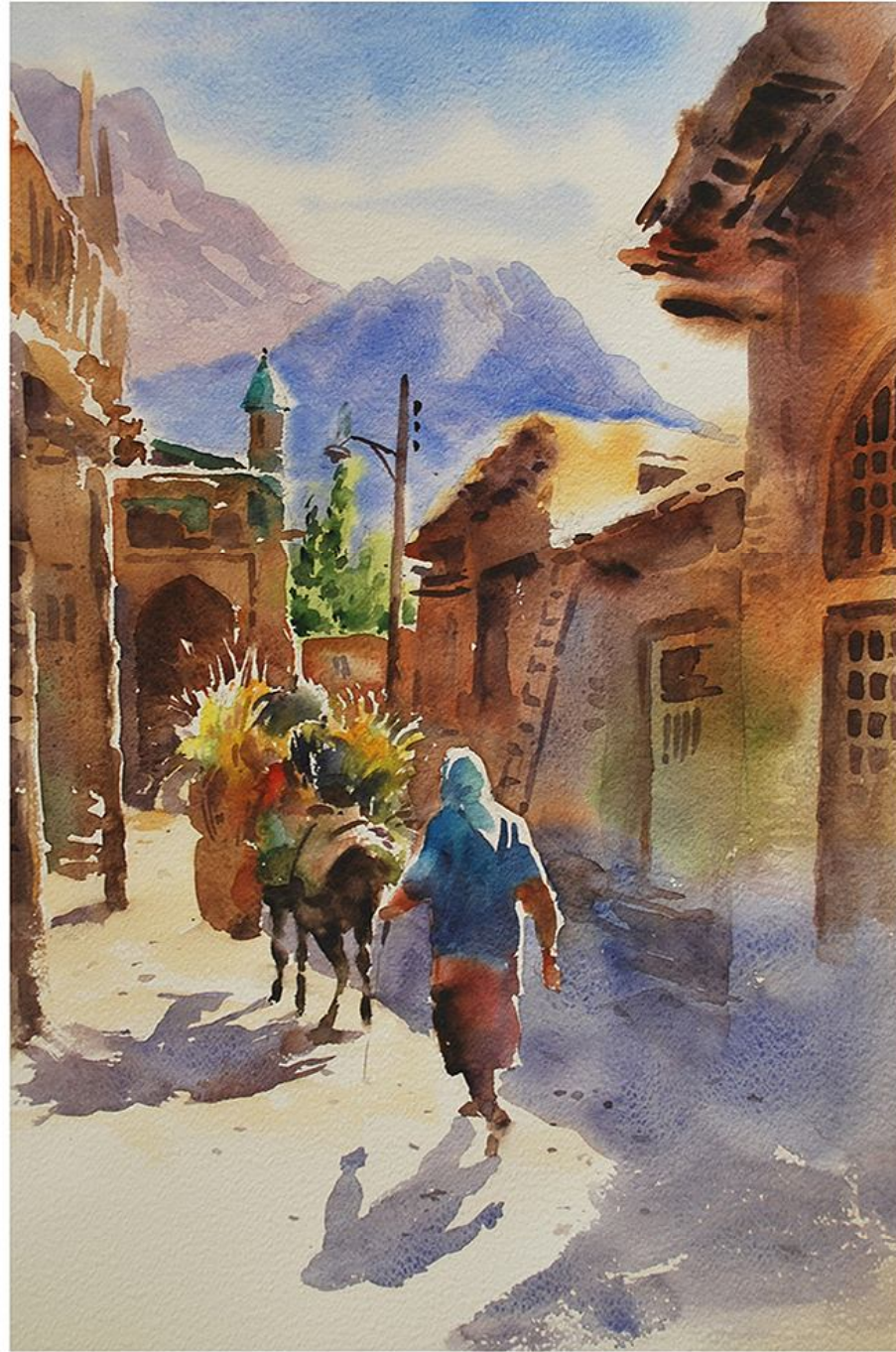

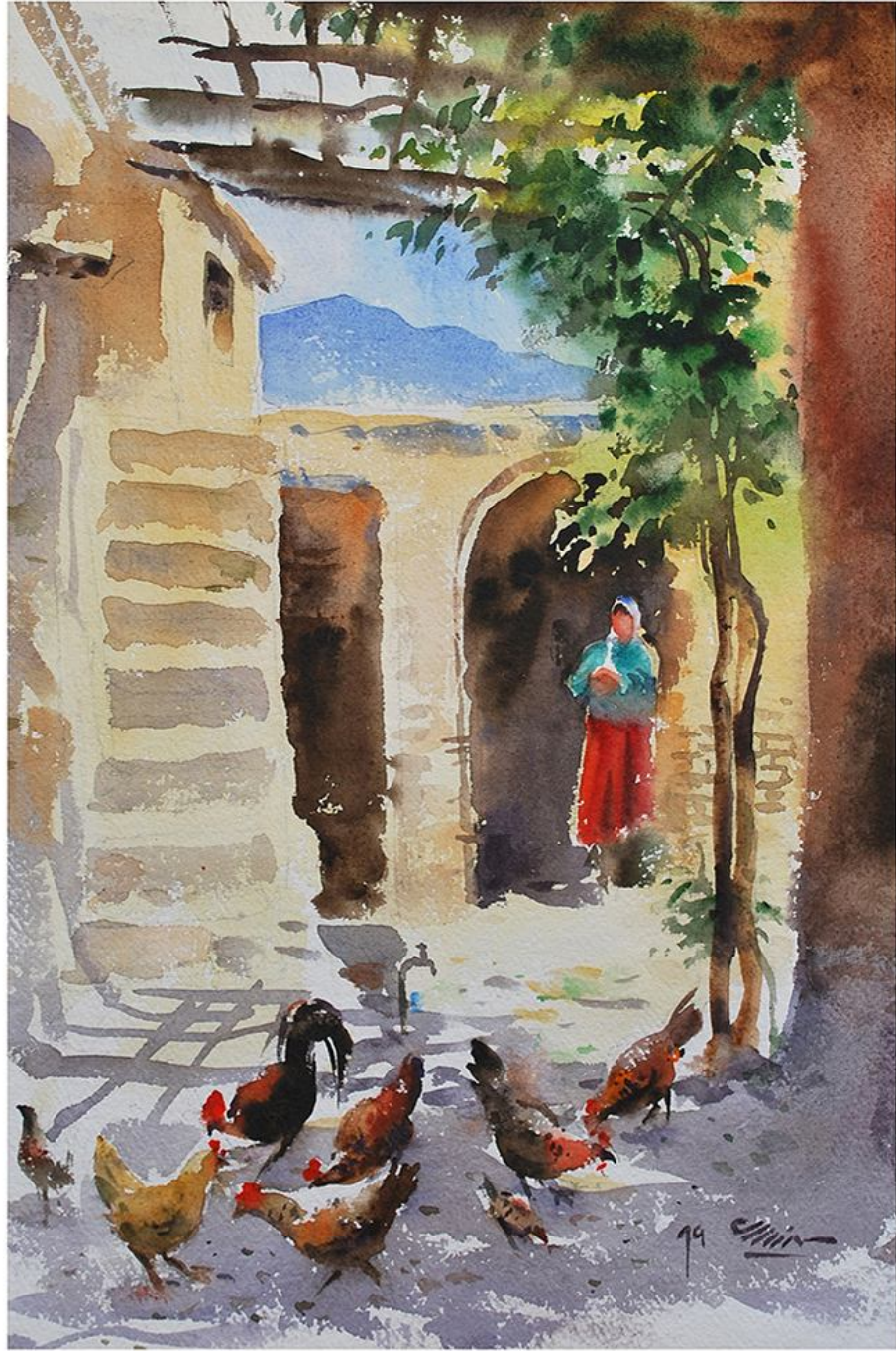

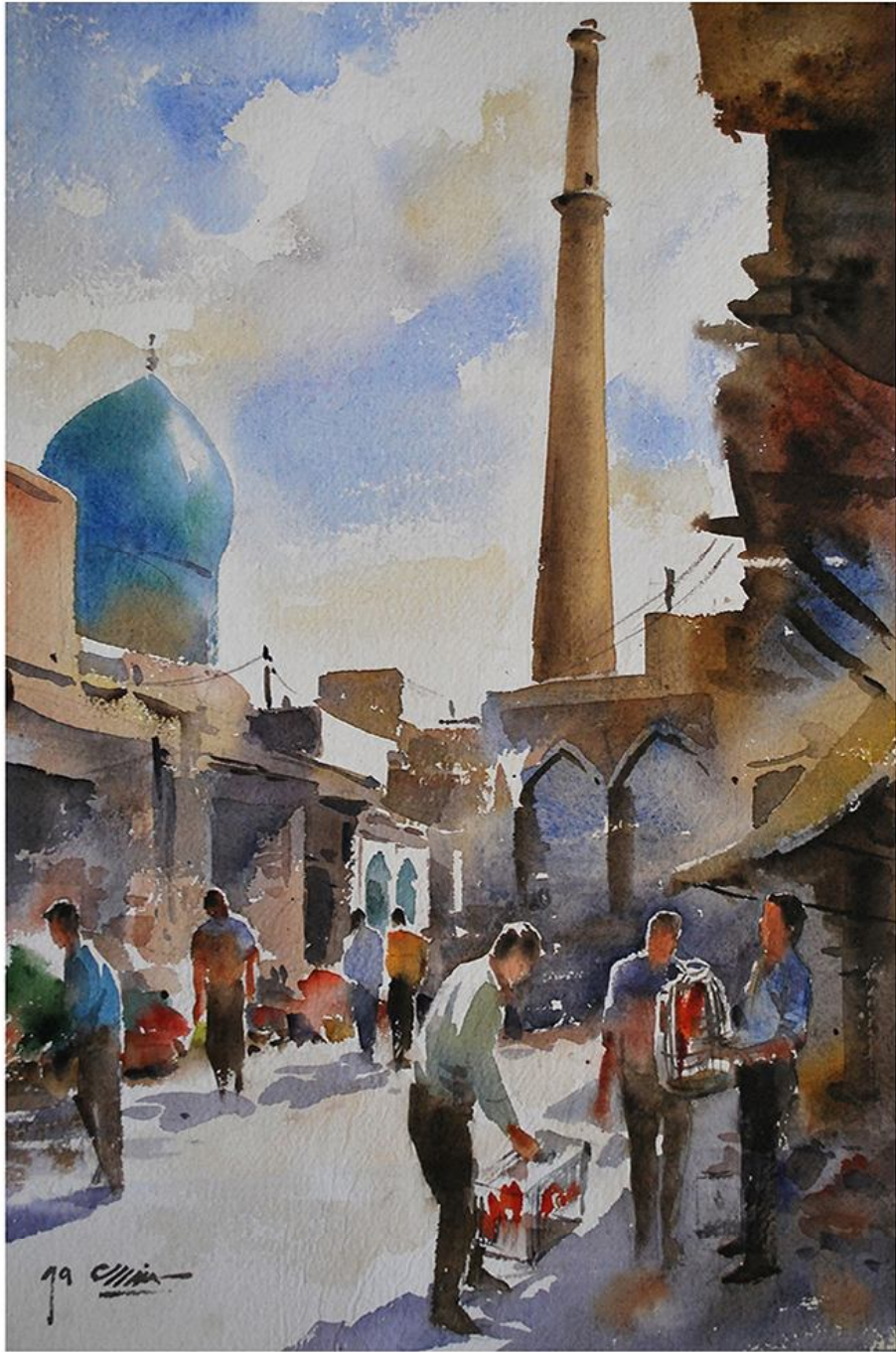

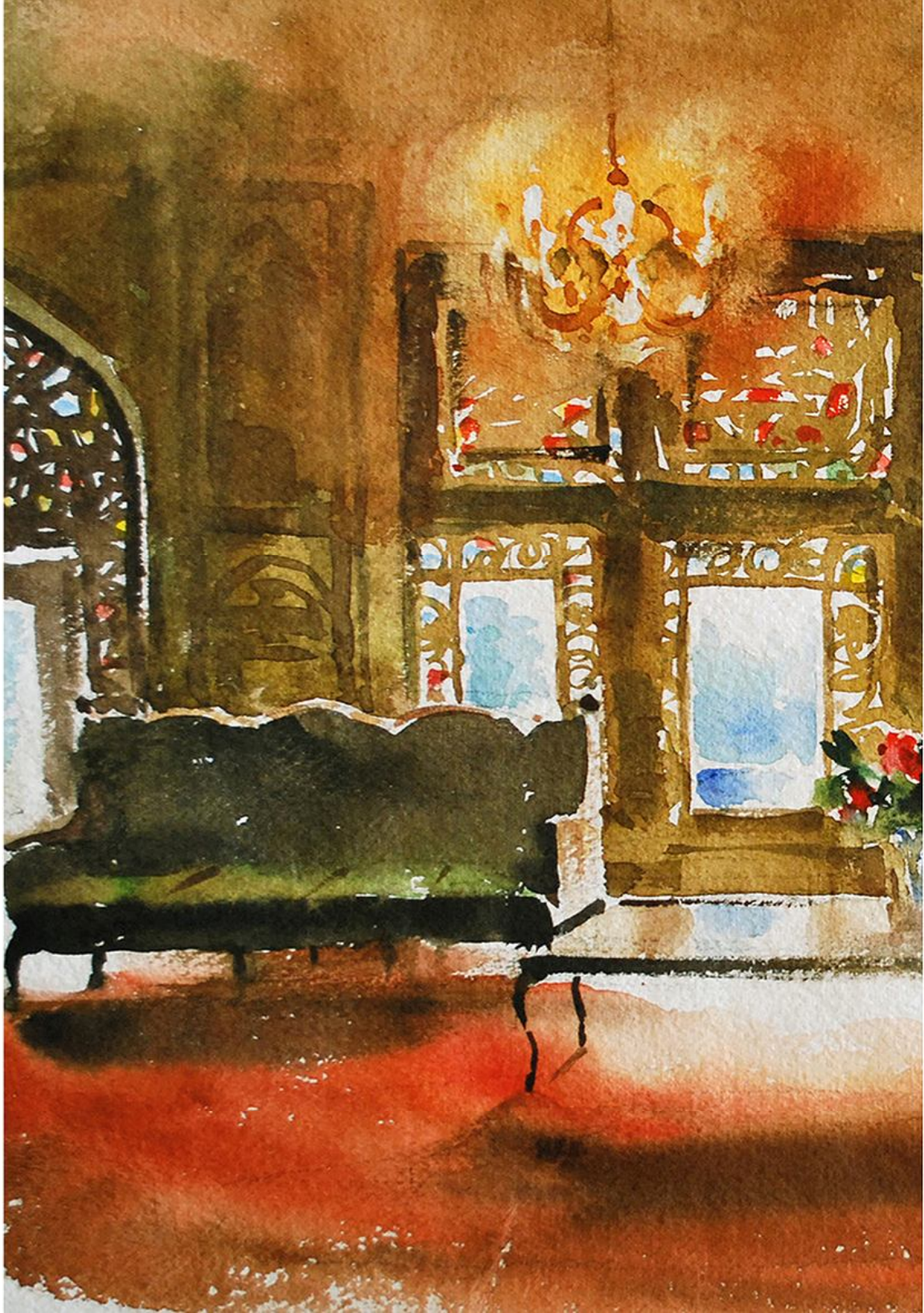

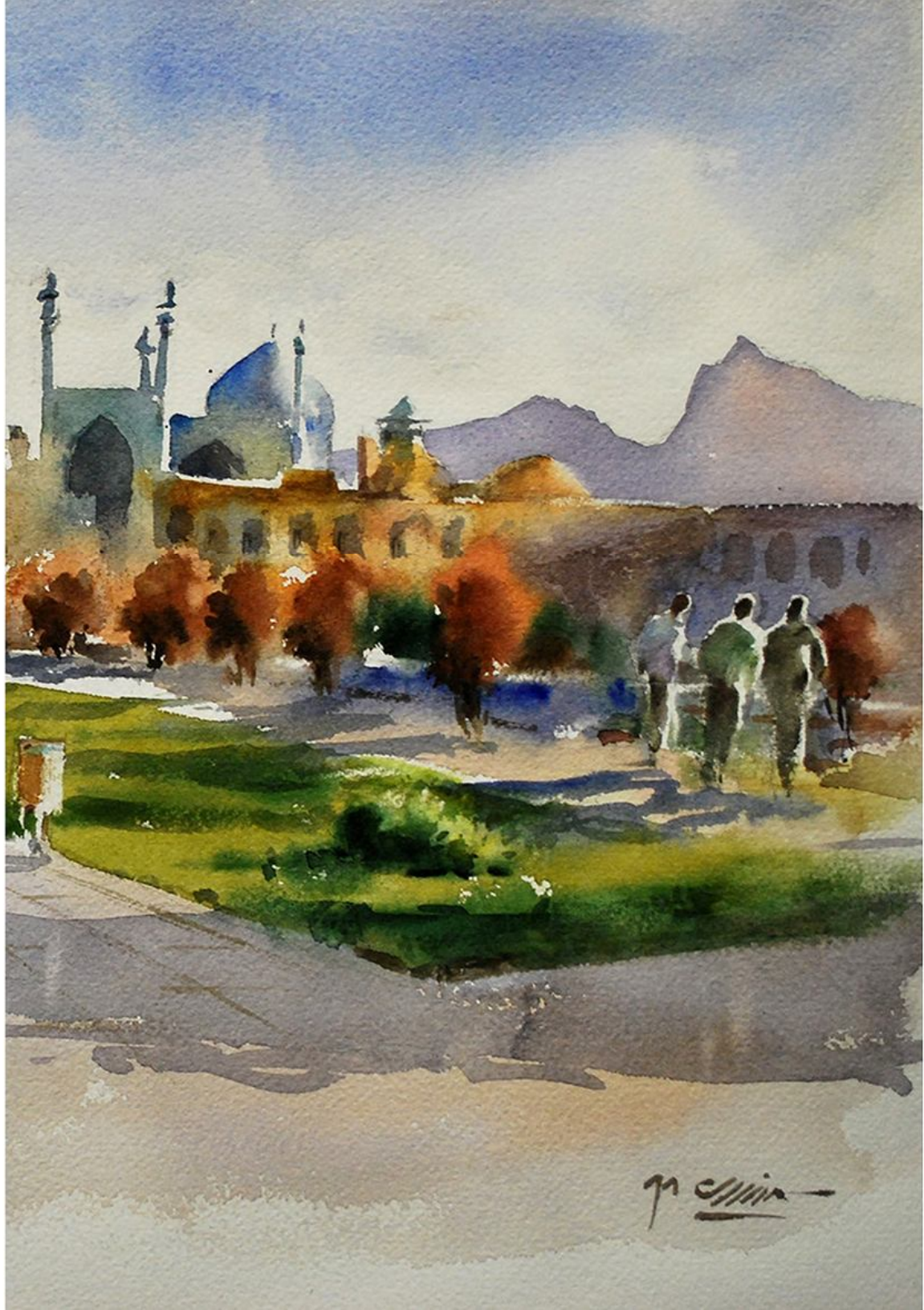

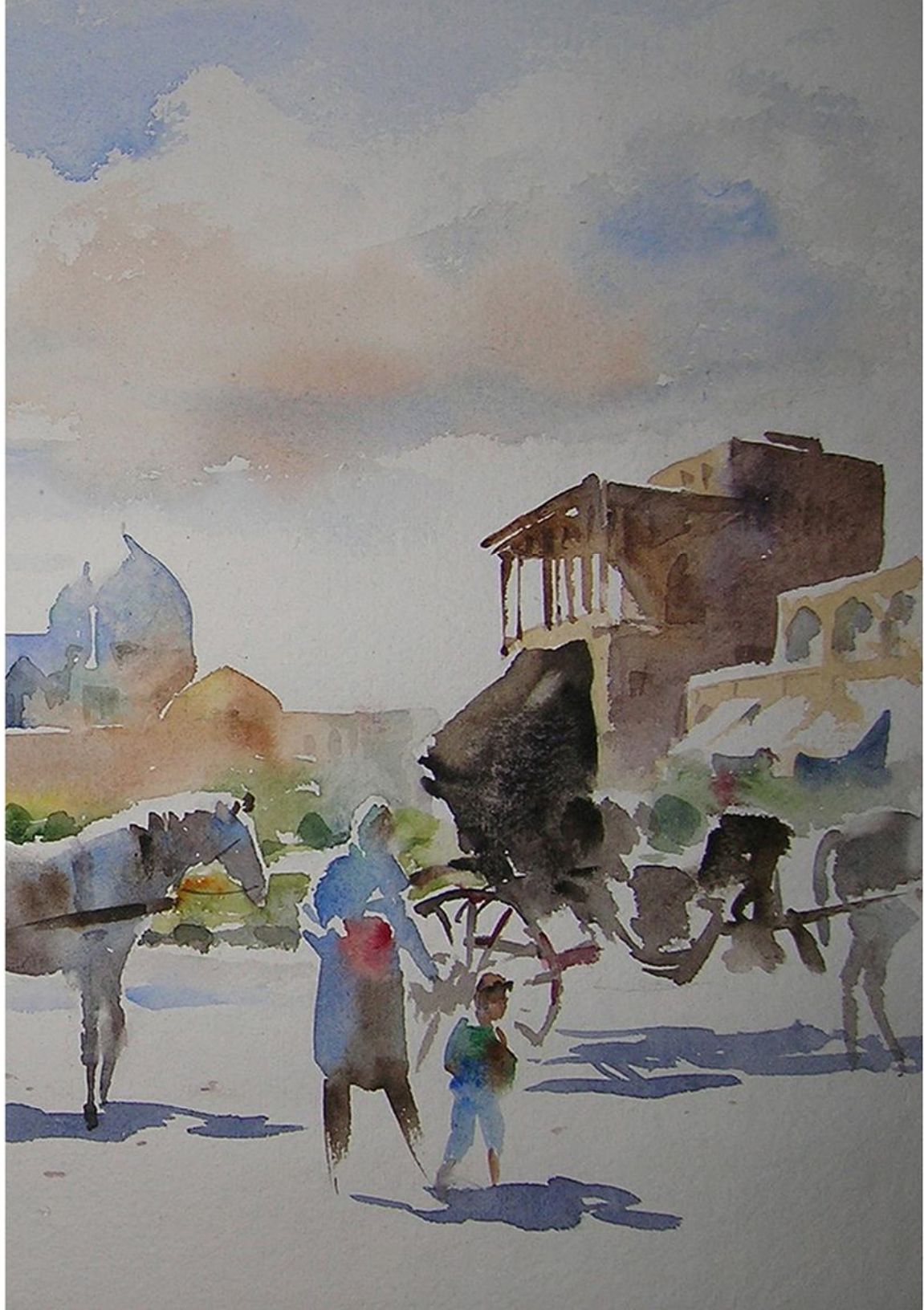

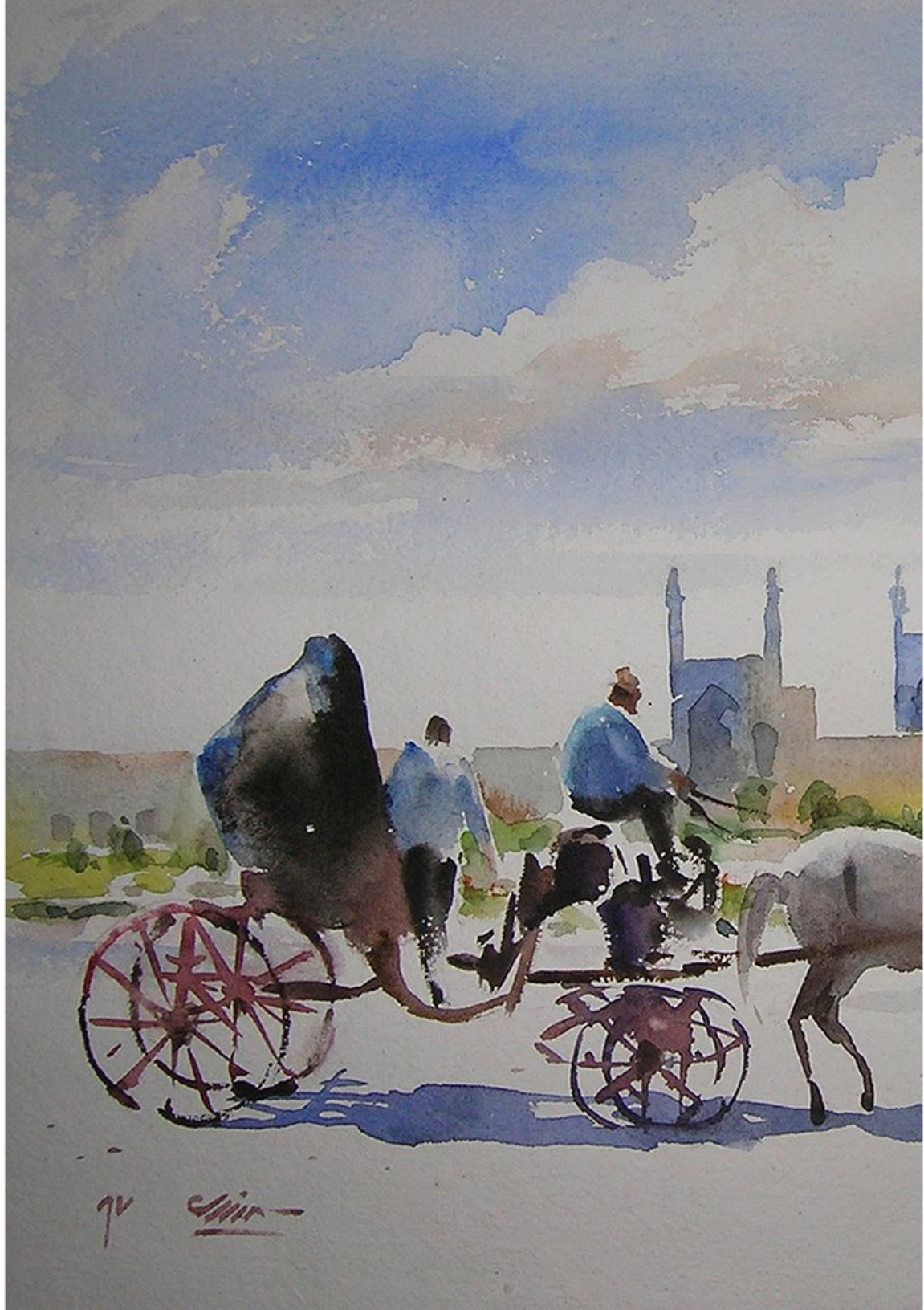

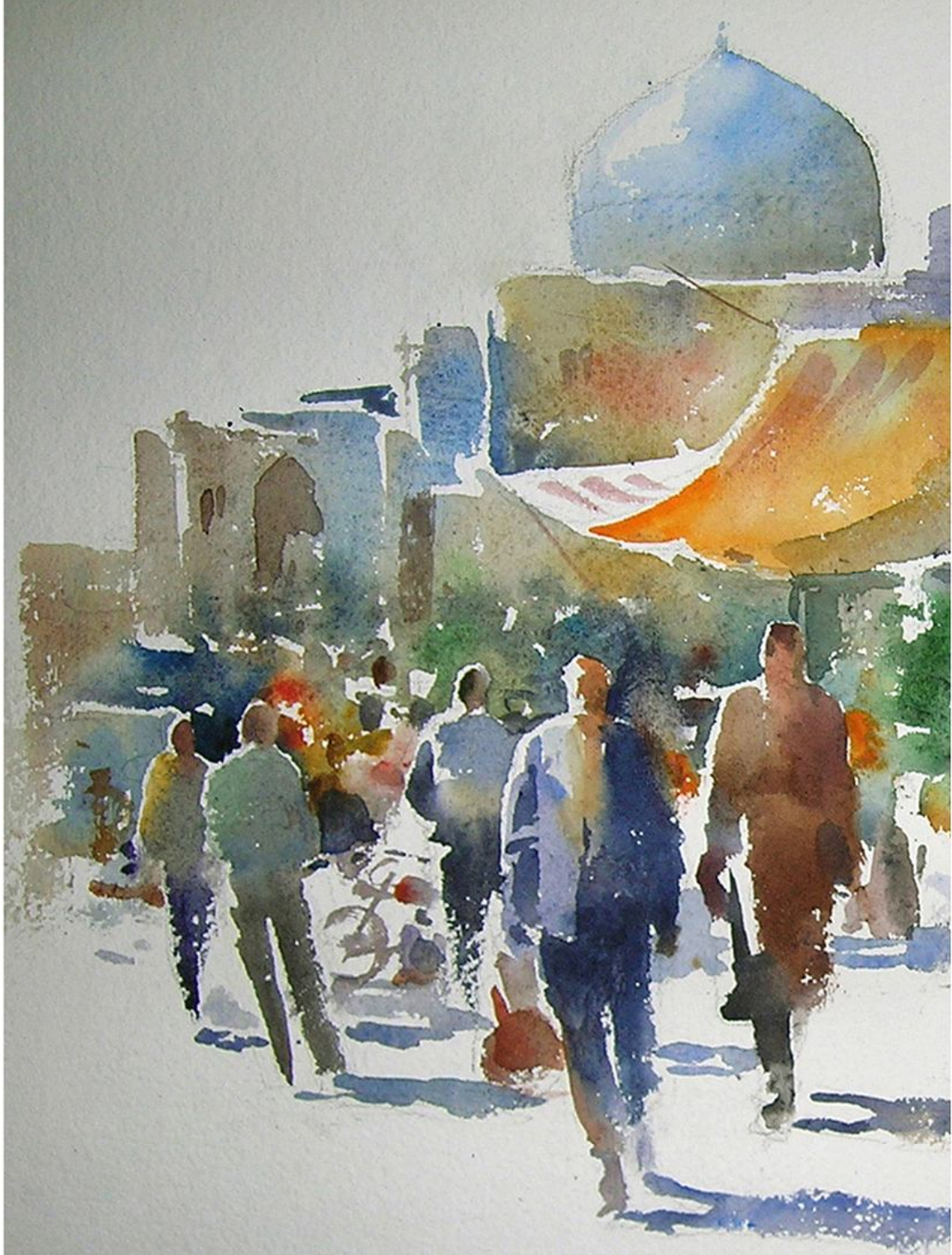

94 *Shir*

مریم قاسمی

ساعت‌ها ...

زمان، هیجان درد و دغدغه‌های همیشگی‌ام در زندگی زمانی که پس از گذشتن برگشتی ندارد و نمی‌شود آن را با تمام ثروت‌ها جبران نمود یا لحظه‌ای از آن را باز گرداند.

وقتی برای کسی وقت می‌گذاری قسمتی از زندگی‌ات را به او بخشیده‌ای که نمی‌توانی باز پس بگیری.

این جملات دغدغه‌های مریم باشوکی کارشناس هنرهای تجسمی است در نخستین نمایشگاه انفرادی خود در اردیبهشت ماه ۱۳۹۳ آثار نقاشی آبرنگ خود را در گالری کمال‌الدین بهزاد به نمایشگاه علاقمندان گذاشته است.

لازم به ذکر است مریم باشوکی از هنرآموختگان مدرسه آبرنگ کیمیای نقش می باشد.

تجربه‌های ۹۲ نام نمایشگاهی است که نرگس دهدری در گالری کمال‌الدین بهزاد در ۲۴ خرداد ۹۳ برگزار کرده است. این آثار نتیجه یک سال تلاش دهدری است که در مدرسه آزاد نقاشی آبرنگ کیمیای نقش کار کرده است دهدری که فارغ التحصیل معماری است. و آموزه‌های خود را از سال ۸۹ تاکنون را زیر نظر احمد مقدسی تجربه کرده است.

تکنیک نقاشیهای او خیس می‌باشد و رهای رنگ و فرم را تفکر بصری خود در دنیای نقاشی می‌داند. جهان هستی را با نگاه ساده و مینیمال به تصویر می‌کشد و علاقه زیادی به خلاصه کردن فرمها دارد او که زاده شهر آبادن است از رنگهای گرم و خالص دار کارهایش استفاده می‌کند.

مدرسه آزاد نقاشی آبرنگ کیمیای نقش
با مجوز رسمی از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی

آموزش تخصصی نقاشی آبرنگ

برپایی ورک شاپ در کارگاه

آموزش در طبیعت و فضای باز

بخش فیلم و اسلاید از آثار و زندگی هنرمندان جهان

برپایی نمایشگاه و چاپ آثار هنرجویان ساعی

خیابان سپهبد قرنی، پایین تر از سمیه

کوچه اسماعیل محمدی، پلاک ۱۴ جدید، زنگ اول

تلفن: ۸۸ ۸۰ ۷۱ ۵۰ فکس: ۸۸ ۹۰ ۶۳ ۵۵

احمد مقدسی

۰۹۱۲ ۳۰۳ ۹۲ ۱۸

فراخوان چهارمین سال

انتشار کتاب دو سالانه گزیده آثار
نقاشی آبرنگ و اکریک ایران

شهر هشتم

۱ ۳ ۹ ۳

